

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Novotného a přísedících Ing. Elišky Vránové a Ivana Procházky v hlavním líčení konaném dne 28. května 2024

takto:

Obžalovaný

K. A. B.,

narozený XXXXX, státní příslušník Polské republiky, trvale bytem XXXXX XXXXX, nezaměstnaný, t. č. ve výkonu vazby ve Vazební věznici a ústavu pro výkon zabezpečovací detence XXXXX,

je vinen, že

dne 12. července 2023 okolo 16:05 hodin, v Brně na ulici XXXXX číslo XXXXX, kde byl na návštěvě u K. B., narozené XXXXX a M.G., narozeného XXXXX, kteří zde bydleli na squatu, poté, co od nich po hádce s K. B. odcházel, v prostoru u vstupu do budovy, poblíž schodiště do patra, nacházejícího se v rámci areálu XXXXX, na parcelním čísle XXXXX, katastrální území XXXXX, přesně nezjištěným způsobem zapálil hromadu zde se nacházejícího hořlavého materiálu, a z místa odešel, přesto, že si byl vědom, že se v budově nachází minimálně dvě osoby, které předtím navštívil, a které v důsledku svého stavu (značné opilosti a únavě) mají omezené možnosti reakce a stejně tak si zejména musel být, i s přihlédnutím k vlastní zkušenosti, minimálně vědom toho, že jeho jednání (a to i v minimální verzi pouhého odhození nedopalku cigarety do prostoru, kde se nacházel hořlavý materiál) může vést ke vzniku požáru, což obecně představuje zdravotní riziko pro osoby v jeho blízkosti a v tomto konkrétním případě pro poškozené s ohledem na jejich stav i riziko minimálně vážné poruchy zdraví a byl s ním srozuměn (minimálně smířen), když po založení požáru sice místo opustil, ale cca po 3 minutách se na místo vrátil, aby „zkontroloval situaci“, ale následně bez přivolání jakékoliv pomoci po dalších cca 3 minutách z místa opět odešel,

popsané zapálení hořlavého materiálu pak mělo za následek vznik požáru, který se rozšířil v prostorách vstupu, hořlavých částí objektu a okolí, načež žár a kouř směřovaly mimo jiné právě do objektu, kde se nacházeli M.G. a K.B., kteří po zjištění požáru se snažili jediným možným východem z domu uniknout, což se jim však vzhledem k velkému žáru nepodařilo, a tak se vrátili zpět do patra, kde přes okno přivolali pomoc, kterou jim poskytl ve vedlejší dílně pracující D.S., který společně s M.G. mříž vytrhl, načež se M.G. podařilo z budovy uniknout, K. B. pak z domu vyprostili přivolání hasiči,

příčemž tímto jednáním způsobil K.B. vícečetné popáleniny 2. a 3. stupně v oblasti dolních a horních končetin, na zádech, trupu a obličeji o celkové ploše cca 42 % povrchu těla, M.G. vícečetné popáleniny na cca 10 % těla,

zapálením objektu jeho majiteli, poškozenému Statutárnímu městu Brno, IČO: 449 92 785, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno-město, 602 00 Brno, pak způsobil na zapáleném a sousedním objektu majetkovou škodu v celkové výši 119.890 Kč,

tedy

I.

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví,

II.

poškodil cizí věc a způsobil tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou,

čímž spáchal

ad I.

zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku,

ad II.

přechin poškození cizí věci podle § 228 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku a § 43 odstavec 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 (sedmi) roků a 6 (šesti) měsíců.

Podle § 56 odstavec 2 písmeno a) trestního zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 80 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku k trestu vyhoštění ve výměře **10 (deseti) let.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný povinen na náhradě majetkové škody uhradit poškozeným:

- Fakultní nemocnici Brno, IČO: 652 69 705, se sídlem Jihlavská 340/20, 625 00 Brno-Bohunice, částku 1.158.744,40 Kč,
- Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, a.s. IČO: 411 97 518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3-Vinohrady, částku 37.690,90 Kč, spolu se zákonným úrokem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

z prodlení ve výši 14,75 % p.a. dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb., a to od 28. 2. 2024 do zaplacení,

- Statutárnímu městu Brno, IČO: 449 92 785, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno-město, 602 00 Brno, částku 119.890 Kč.

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškození:

- Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, a.s. IČO: 411 97 518, se sídlem Orlická 2020/4, 130 00 Praha 3-Vinohrady, a
- Statutární město Brno, IČO: 449 92 785, se sídlem Dominikánské náměstí 196/1, Brno-město, 602 00 Brno,

odkazují se zbytky svých nároků na náhradu majetkové škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

A/ Skutková zjištění

1. Ve výroku rozsudku podrobně popsany skutkový děj byl prokázán dokazováním provedeným v hlavním líčení. V souladu s ustanovením § 2 odstavec 5 trestního řádu soud zjišťoval skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jeho rozhodnutí. Podle § 2 odstavec 6 trestního řádu provedené důkazy hodnotil podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
2. Obžalovaný K. A. B. v přípravném řízení dne 2. srpna 2023 (č. l. 119-122) na svoji obhajobu uvedl, že je mu velmi líto, co se stalo. Následně ve spontánní části výpovědi uvedl, že tehdy prostě byli na squatu on, K. a M.. K. se na něj zlobila, protože M. říkal, že v Polsku je na ni zatykač, protože neplatí alimenty. Také se na něj K. zlobila proto, že M. řekl o chlapech, o kterých nemusel vědět. Pili víno, a když ho dopili, tak dostali nápad, že seženou peníze na další. Odešli proto pro víno a vrátili se zpátky. Nově přinesené víno vypili a M. chtěl spát. K. po něm začala řvát, že jí sebral cigáro. Zlobila se na něj za to, co M. řekl. Nadávala mu „ty buzerante“, „špíno“ a podobně. Řekla mu, aby odešel, tak si sebral cigáro a šel dolů. Neví ani odkud přišel ten nápad, ale stalo se. Vzal kus papírku a podpálil to. Byl hodně opilý a šel pryč. Až potom se dozvěděl od M., co se stalo.
3. V rámci odpovědi na dotazy pak upřesnil, že ten den vypili ve třech asi čtyři až šest litrů vína. Motala se mu hlava, bylo mu špatně, zakopával, byl hodně opilý. Jinou návykovou látku než alkohol, neměl. Datum si již přesně nepamatuje, bylo to asi před třemi týdny. Místo, které zapálil, bylo kousek od Masné, je to nějaká stará fabrika, normální squat. Dá se tam dostat dírou v plotu. Ta budova byla otevřená, resp. oni to nějak otevřeli. M. s K. tam bydleli už delší dobu a měli na to (otevření) nějakou metodu, on toto neřešil. Budova měla otevřené dveře, měli tam malou místnost, kde bylo takové maličké okno (cca 70x80 cm). Okno bylo rozbité, nebylo nějak zajištěno proti vniknutí. Do budovy dle něj nebyl jiný vchod, resp. o jiném vchodu neví. Zapálil to někde dole, byl by to místo schopen označit. Prostě (při odchodu) vzal kus papíru, měl zapalovač a odhodil ten zapálený papír. Nepřemýšlel, na jaké místo papír hodil, odhodil ho jen tak. Nikdo další u toho nebyl. Na otázku, proč to podpálil, uvedl, že neví, možná proto že byl „nasraný“ na K., možná proto že byl opilý, možná proto že ho posílala pryč. Ke svým pocitům při zapalování doplnil, že byl úplně „nachlastaný“, myslel si, že se nic nestane. Nikoho nechtěl usmrtit. Ani netušil, že něco takového může nastat. Uvedený podpálený papírek prostě pustil na zem a šel pryč. Nepodíval se ani co se děje. Že vznikl požár se dozvěděl až druhý den od M..

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

4. Z místa odešel stejným způsobem (místy) kudy přišel. Při odchodu pak potkal nějakého cigána a cigánku. Na dotazy upřesnil, že předtím byl v tom squatu pouze jednou (celkem tedy 2x). Dohromady tam strávil cca 7-8 hodin (každý den 3-4 hodiny) a pokaždé popíjeli alkohol. Do té budovy přicházeli vždy stejným způsobem, tuto budovu si nijak neprohližel ani neprocházel.
5. K osobě poškozené K.B. pak doplnil, že s K. se zná 17 let, 16 let z toho byli partneři. Možná jí ublížil, když byli v Polsku, když přišla „nachlastaná“, ale nevyhrožoval jí. K osobě poškozeného M.G. uvedl, že s M. se zná asi dva měsíce (pozn. log. tedy od cca června 2023), nikdy s ním neměl žádný problém, nikdy se nenapadli, nikdy mu nevyhrožoval (pozn. tento údaj je přitom v rozporu s jeho údají z vazebního zasedání dne 4. srpna 2023, viz níže a stejně tak s údají svědka G. ve spojení s údají svědkyně D.).
6. Po předstření skutečností zřejmých z kamerového záznamu, tedy že z místa odešel a asi za čtyři minuty se tam vrátil, se k tomuto nedokázal vyjádřit (resp. toto nepřímě popřel), kdy uvedl, že M. šel spát, K. se s ním začala hádat, tak z místa odešel a už se nevracel. Když ho K. vyhodila, tak se cítil opilý a rozčilený.
7. K dotazu na svůj vzhled potvrdil, že mu chybí dva přední zuby, ale jak o ně přišel si nepamatuje. Stalo se to asi tři týdny zpátky. Nejprve (zjevně v podání vysvětlení téhož dne) sice uvedl, že to udělal M., ale neměli proč se mezi sebou porvat.
8. V rámci prověrky na místě dne 20. září 2023 (viz protokol č. l. 130-138 včetně CD) označil místo, kde seděl s poškozenými, ukázal i trasu kudy přišel a odešel. Oproti předchozím údajům pak uvedl, že to, co odhodil, nebyl papír, ale bylo to „cigáro“. Dále popsal důvody konfliktu ten den, kdy K. řekla, že je s M. těhotná, a on se tomu smál, protože s každým milencem, kterého měla, byla vždy těhotná. Protože to M. našťvalo, tak K. řekla odchod a nadávala mu do buzerantů a bezdomovců. Požádal ji o cigaretu, ale tu mu odmítla dát, tak si vzal cigaretový papírek, co byl na stole a řekl jí, že toho bude ještě litovat. Odešel dolů, kde si ubalil cigaretu. Při prověrce se snažil na místě najít (hledat) ony cigaretové papírky a cigarety, které tam ale nebyly (asi je již někdo vzal). Po přesunu dolů následně označil místo (blízko vchodu do objektu), kam cigaretu odhodil, kdy uvedl, že na místě byla nějaká hromada materiálu, byla tam nějaká vata, ubalil si cigaretu, zapálil si ji, přemýšlel o tom, proč je na něj K. tak hnusná, když řekl jenom pravdu. Rozčílil se, zapálil si tu cigaretu, vypil půl piva, které měl v batohu, cigaretu zahodil na tu hromadu a odešel. Následně upřesnil, že na místě se nacházely nějaké matrace, byla tam bílá vata a nějaké plasty, dřevo, prostě nějaký odpad. Cestou (mezi dvěma ploty) potkal dva lidi, Cikány, kdy ten s křivým nosem se jej ptal, co tam dělá (zda „čóruje“ – tzn. krade), kdy on mu neodpověděl a šel dál. Pamatuje si, že i den předtím 11. července 2023 se na místě potkal s nějakými Cikány (tam, kde bydleli), kdy Cikánka, jejíhož syna znal, se jej ptala, co tam dělá. Protože byl opilý, neměl chuť se s nimi bavit a šel po svém. Na dotaz vyloučil, že by se jednalo o stejné osoby či stejnou osobu v těchto dvou dnech. Na závěr se vyjádřil i ke svému návratu po cca 4 minutách, kdy jako důvod uvedl svůj zájem si ještě promluvit s poškozenou B.. Když se ale vracel, tak už hořelo a on v šoku nevěděl, co dělat.
9. Při dalším výslechu dne 1. listopadu 2023 (č. l. 146-148), který v návaznosti na prověrku na místě proběhl na jeho žádost, na své novější obhajobě ohledně náhodného zapálení setrval, kdy uvedl, že to nezapálil papírem, ale odhodil cigaretu. Svě předchozí údaje tak vysvětlil tím, že v době, kdy byl zadržen, byl ve stavu mírného alkoholického opojení. Nemohl si vzpomenout (ujasnit), co se přesně dělo. Teprve později, poté co se nad tím zamyslel, tak si uvědomil, jak to bylo. Dne 12. července 2023 byli na squatu, kde pili alkohol, a v určité chvíli se pohádal s K.B.. Přesné podrobnosti si nepamatuje, ale nechtěla mu dát cigaretu. On si cigaretu ubalil z tabáku a cigaretových papírků, co byly na stole a šel dolů, kde měl batoh, otevřel si pivo, zapálil si tu cigaretu a tu také odhodil. Dopil pivo a odešel z místa. Prošel oběma ploty a směřoval do města. Potom se ale na místo vrátil, aby si promluvil s K.. Už tam byl oheň, a tak propadl panice a utekl. Nechtěl nikomu ublížit, neměl k tomu důvod, kdyby chtěl někomu ublížit, mohl to udělat jinak (např. rozbít

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

nějakou láhev, co byla na místě a někoho pořezat). Později potkal M., který měl popálené ruce a sdělil mu, že K. je v nemocnici. Chtěl ji navštívit, byl i v té nemocnici, ale nakonec neměl odvalu jít za ní (zůstal za dveřmi oddělení, kde ležela). Opakovaně zdůraznil, že nikomu nechtěl ublížit, když k tomu neměl žádný důvod. Z části v rozporu s těmito údaji (ubalil cigaretu a šel dolů) pak na dotaz doplnil, že cigaretu si ubalil až dole, prakticky na tom místě, kde ji odhodil. Zde se zdržel asi dvě až dvě a půl minuty (od ubalení cigarety do odchodu). Na dotaz ovšem nově upřesnil, že po konfliktu s K. (kdy mu odmítla poskytnout cigaretu) odešel dolů i s batohem, který měl u sebe nahore, ale dole jej napadlo, že si tabák vezme sám, tak se vrátil nahoru pro tabák a cigaretový papír, kdy batoh (pouze) na tuto dobu ponechal dole. Z ubalené cigarety si asi pouze 3x-4x popotáhl, když jej cigarety, když je opilý, dusí a odhodil ji. K důvodu, proč si tedy zapaloval, když jej to dusí, uvedl, že byl nervózní. Při odchodu pak potkal Cikány, nejprve známého kluka, který se s ním měl údajně bavit, (dle jeho popisu se ale jednalo minimálně o dvě osoby), ale na toto si on nevzpomíná. Další cikánský pár, resp. Cikán s křivým nosem, se jej ptal, co tam dělá, zda krade, a tomuto odpověděl, že byl na návštěvě. Tento kontakt situoval do doby, kdy překonal plot. V době svého návratu na místo je již neviděl. Dále uvedl, že kontaktoval organizaci Podané ruce a od včerejška se léčí ze závislosti na alkoholu, aby v budoucnu nic podobného nenastalo. V této souvislosti zmínil, že v Polsku měl takovou nehodu, kdy musel zaplatit pokutu. Pohádal se s matkou, bydlel v hotelu a byl opilý. „Střílel sirkami“ a jedna nebo dvě zápalky spadly na dřevo, které bylo připraveno na pořezání do kamen. Rozhořelo se to, ale tehdy zavolal hasiče. V nynějším případě to neudělal, protože byl ve stresu, vystrašený, myslel si že K. s M. se z místa dostanou jinudy, než přišli. Na svoji obhajobu pak zmínil i komunikační (jazykové) problémy při jednání s policisty. V této souvislosti poukázal na to, že již při podání vysvětlení, fakticky od počátku policistům říkal, že to neudělal, přiznal pouze odhození cigarety s tím, že nikomu nechtěl ublížit.

10. Z hlediska možné věrohodnosti změn jeho údajů pak nelze přehlédnout ani jeho údaje, které učinil v rámci vazebních zasedání, kdy v rámci vazebního zasedání dne 4. srpna 2023 v 09.00 hodin (č. l. 77-81) tedy více než 57 hodin po zadržení, tedy rozhodně již nikoli pod vlivem alkoholu (viz protokol č. l. 63 a úřední záznam č. l. 67), po sdělení obvinění (a seznámení s jeho textem) a za přítomnosti obhájce k věci nejprve uvedl, že rozumí tomu, co je mu kladeno za vinu. Byl hodně opilý, a tak se to stalo. To, co se stalo, je pravda. Podrobně se k tomu ale vyjadřovat nechce. Na dotazy pak dodal, že s poškozenou K. B. jsou nyní kamarádi, 16 let spolu byli partneři. Nikdy ji nenapadl. Mezi ním a poškozeným M. G. byl konflikt, on byl opilý a G. mu dal kopanec do hlavy, měl modré oko, ale pak si podali ruce. Potvrdil, že v těch dnech (11. a 12. července 2023) konzumoval hodně alkohol, pil víno, asi 6-8 litrů. Ke své osobě pak doplnil, že v České republice je za práci již osm let, kdy ale v mezidobí se na chvíli vrátil do Polska.
11. V rámci dalšího vazebního zasedání dne 11. prosince 2023 (č. l. 103-106) již fakticky zopakoval svoji nynější obhajobu, tedy že neměl žádný důvod poškozené usmrtit, když v tomto směru popsal i důvody svého rozchodu s poškozenou B. (její nezáměr o práci, a naopak zájem o alkohol). Zdůraznil, že nezapaloval žádné papírky, ale pouze odhodil cigaretu do hromady smetí, kdy v důsledku silné opilosti si neuvědomil možné důsledky. Jinak se vymezil vůči údajům svědka S. a v návaznosti na to i svědkyně poškozené B., kdy popřel, že by poškozenou B. někdy napadal, když uvedl, že právě svědek S. měl B. přesvědčit, aby takto nepravdivě vypovídala. Ke své vlastní trestní minulosti pak obdobně jako při svém výslechu v listopadu 2023 uvedl, že asi před dvěma lety (nikoli tento rok) byl v Polsku soudně potrestán za to, že v nervozitě (omylem) zapálil dřevo u hotelu, kdy ale zavolal hasiče. Jinak prakticky shodné údaje jako v rámci výslechu dne 1. listopadu 2023 uvedl k případným možnostem napadení poškozených (rozbití láhve atd.) nebo k okolnostem svého zájmu navštívit poškozenou B. v nemocnici.
12. Po nařízení hlavního líčení zaslal soudu své vyjádření, kde nejprve uvedl, že nesouhlasí s právní kvalifikací skutku, když nedošlo k naplnění jeho subjektivní stránky (absentuje úmysl usmrtit). Následně popsal své hodnocení důkazů obsažených ve spise, kdy uzavřel, že tyto důkazy nemohou

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

prokazovat v obžalobě presumované závěry, když opětovně prezentoval svoji verzi skutkového děje (svoji obhajobu) tak, jak ji upravil zejména v rámci výsledku dne 1. 11. 2023 (v podstatě náhodné odhození nedopalku s následným vznikem požáru, bez jakéhokoli úmyslu poškodit poškozené).

13. V hlavním líčení dne 28. 3. 2024 obžalovaný (mnohdy doslovně) setrval na novější verzi své obhajoby, kdy nejprve obecně uvedl, že se cítí částečně vinen, ale nezapálil to úmyslně, stalo se to odhozením cigarety na hromadu smetí, které se tam nacházelo. Byl tak opilý, že nedomyslel, co dělá. K průběhu dne 12. 7. 2023 pak upřesnil, že ten den se vracel z brigády, když potkal K. a M., kdy tito seděli na lavičce. K. se jej zeptala, jak se mu daří, protože se 8 měsíců neviděli, a dále, jestli něco neví o M. (což nevěděl), protože po něm pátrala policie (policisté měli ukazovat jeho fotografii). Poté mu nabídla víno, což neodmítl, sedl si na lavičku vedle nich a začali spolu konzumovat alkohol. Pak se přemístili na hlavní zastávku autobusu č. 31, dopili víno, a zjistili, přesněji řečeno, M. s K. zjistili, že by potřebovali peníze na další víno. Tak začali žádat lidi o drobné, a vybrali na 4-5 lahví vína. Po zkonsumování tohoto alkoholu byla K. tak opilá, že se rozhodl, že pomůže M. odvést ji do toho squatu. Šli do squatu, kde jej zavedli na místo, kde nocovali a tam vypili ještě 2-3 láhve vína. M. si lehl, protože říkal, že je mu špatně. Než si lehl, tak spolu hovořili o K., jaké měla vztahy poté, co se s ní rozešel. On M. řekl, že od té doby (jejich rozchodu) měla K. ještě několik mužů a několikrát tvrdila, že je těhotná. K. z toho, že toto řekl M., neměla radost a když dopili víno, a on ji požádal o cigaretu, protože se rozhodl, že už půjde po svých (odejde), tak mu cigaretu odmítla dát. Proto se rozhodl, že si vezme ze stolu papírek „Vážka“ a trochu tabáku, a sešel dolů z toho squatu, kde oni bydleli. Z toho, co si vzal, si ubalil cigaretu, a protože v batohu měl ještě pivo, které se rozhodl vypít, tak je otevřel, kdy už si nepamatuje, jestli je vypil celé nebo pouze polovinu. Vykouřil snad polovinu nebo menší polovinu ubalené cigarety a zbytek cigarety odhodil bokem.
14. Z místa odešel, ale pak se ještě vrátil, protože si chtěl s K. ještě popovídat, když se 8 měsíců neviděli a myslel si, že si mohou popovídat jako přátelé. Když se vracel, tak si všiml dýmu a objevovaly se také malé plameny. Zpanikařil a rychlým krokem odběhl směrem k městu. Následně ovšem uvedl, že když se vracel „na to místo, aby se podíval, co se děje“, tak už to hořelo (pozn. nevracel se tedy popovídat si s K., ale zjistit, co se na místě děje, logicky minimálně v souvislosti s odhozením cigarety a vnímaným možným následkem). Nevěděl, co udělat, baterii v telefonu měl vybitou, tak šel pryč. Velmi jej mrzí, co se stalo, ale stalo se to pod vlivem alkoholu. (Pozn. je evidentní, že zde dle popisu spojil oba dva dny v jeden, protože jinak je nelogické, aby tvrdil, že poškozenou B. neviděl 8 měsíců, když ji viděl minimálně předchozí den).
15. Následující den potkal M. a zeptal se ho, co se stalo. M. mu řekl, že K. je v nemocnici a ukázal mu své ruce s tím, že je má trochu popálené. Styděl se přiznat, že to udělal (zavinil) on. M. se domníval, že policie hledá někoho jiného a ne jej. Proto se rozhodl, že se pokusí K. najít, že se pokusí zjistit, ve které nemocnici leží. Ptal se známých bezdomovců, jestli neví, kde K. leží. Spolu s M. (M.) S. pak jeli do té nemocnice, ale nakonec tam šel S. sám, on na to neměl odvahu a odjel tramvají směrem do města. S. pak za ním přijel a prohlásil, že buď půjde (obžalovaný) na policii, nebo na policii půjde on a udá jej. Řekl mu, že to udělal neúmyslně, protože kdyby je chtěl zabít, nebo jim chtěl ublížit, tak by to udělal hned první den, kdy byl na squatu. Bylo tam hodně různých věcí, kterými by jim mohl ublížit, byla tam židle, byly tam pивní láhve, ale opravdu jim nechtěl ublížit, uškodit jim, ani je zabít. Neměl k tomu důvod, ani žárlivost, ani z toho důvodu, že se pohádali. Ke vztahu s K. a možné žárlivosti pak dodal, že dne 12. 7. 2023 se jej M. na to zeptal, nebo spíš ne, že se zeptal, ale jen prohlásil, že viděl, jak hovoří s K., jak se u toho smáli, a prohlásil, že může odejít a nechat je, aby byli dále spolu. On je ale přesvědčen, že už to nemá smysl, aby byli spolu, protože ona se prostě nemění, protože bude pořád holdovat alkoholu. Opětovně pak vyjádřil svoji lítost s tím, že opravdu každý den, když je sám v cele, je mu toho velmi líto, velmi toho lituje, ale víc udělat nemůže.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

16. V rámci dotazů k jeho pohybu a jednání krátce před vznikem požáru pak upřesnil, že na poschodí, kde poškození nocovali, byl malý stolek a na tom stole byl jeden doutník, který roztrhali, z něj bylo trochu rozsypaného tabáku, a z toho si vzal tabák. Všichni tři si cigarety balili, proto tam byly i ty cigaretové papírky. S ubalenou cigaretou došel asi metr nebo dva metry od východu z toho squatu, kdy tedy zůstal vevnitř (v budově). Proč tam ten nedopalek odhodil neví, ale nebylo to s úmyslem někoho zabít, nebo někomu ublížit. K odhozenému nedopalku cigarety pak ukázal, že tento byl velký možná 5-6 cm.
17. K množství požitého alkoholu a svému stavu upřesnil, že na zastávce ten den vypili společně asi 3 lahve a 2-3 lahve vzali s sebou do toho squatu. Jednalo se o plastové lahve o objemu 1,5 a 2 litry, nejlevnější víno. On sám ten den vypil možná 3-4 lahve vína (tedy teoreticky cca 5-8 litrů), kdy byl velmi opilý, motala se mu hlava, chodil „jako had“ (logicky asi klikatě), ale nic zvláštního, normální alkoholické opojení, když jinak má dle vlastních slov obecně vysokou toleranci na pití alkoholu. Od toho dne, co ztratil práci, každý den vypil 20 až 25 piv. Na dotaz obhájce (ohledně doby jeho požívání alkoholu) pak tyto údaje částečně pozměnil s tím, že ty tři lahve, o kterých hovořil, vypil až na tom squatu za 2 až 2,5 hodiny (logicky by pak na zastávce ani před tím prakticky nepil, přestože tuto skutečnost, pití na zastávce, zmiňoval opakovaně). Na té zastávce, kde se často nacházeli bezdomovci, se přitom, dle jeho dalších údajů, alkohol pil od rána do večera. Pivo, které pije normálně, i víno na něj mají srovnatelný vliv (arg.: opíjí se stejně).
18. Ke svému návratu na místo potvrdil, že se asi po 3-4 minutách opravdu vracel, kdy zaregistroval požár, když napravo ležela hromada smetí (kterou následně rozměrově ukázal na délku cca 1,5 metru s výškou cca 0,5 metru), kdy neví, jestli to byly plasty, ale byly tam různé věci jako elektronika, nějaké části matrací, a to hořelo. Zpočátku to spíše jen dýmilo, z toho dýmu se začaly objevovat plameny (do výšky více než 0,5 metru na uvedenou hromadu), které se otáčely směrem ke vchodu do budovy, což následně vysvětlil jako směrem do budovy, do prostoru, kde byli poškození, nikoli ven do volného prostoru. Při (tomto druhém) odchodu z místa, při východu z toho squatu, potkal cikánský pár, který tam bydlel. Zeptali se jej, co tady dělá, kdy jim odpověděl, že byl u známých, a oni si mysleli, že tam chodí krást. Následně na dotaz ohledně obsahu této vzájemné komunikace ovšem odlišně (zjevně v reakci na popis svědeckých údajů těchto osob) dodal, že oni si mysleli, že jej někdo zbil, protože byl na obličeji červený, ale to je ve skutečnosti důsledek problémů s tlakem, které mívá v souvislosti s požíváním alkoholu (když je opilý). Svědkyně D. (mu) říkala, že je jí velmi líto, co se stalo, chtěla jej prohlédnout, ale on řekl, že se mu nic nestalo a šel pryč. Celý tento rozhovor mohl trvat 1,5 minuty (rozhodně méně než 2 minuty), kdy o požáru se jim nezmínil. Proč, to neví.
19. Protože v rámci dotazů nejprve potvrdil, že v přípravném řízení uváděl pravdu, a s ohledem na fakticky odlišné verze vzniku požáru již v přípravném řízení byl dotázán na důvod této (zásadní) změny. Zde uvedl, že stále mluví pravdu, a až po připomenutí konkrétních rozporů v procesních výpovědích pak uvedl, že prvotní údaje (o vzetí, zapálení a odhození papíru, či možné motivace k tomuto „nasráním“ na K.) učinil ze strachu, protože policista na něj začal zvedat hlas, že když se nepřizná, tak nikdy neuvidí rodinu, nevyjde z kriminálu. Pořád, dokonce i když policista byl u něj na vazbě, mu ale vysvětloval, že to byl odhozený nedopalek cigarety. Když byl upozorněn, že tyto údaje o jisté formě nátlaku dle protokolu ze dne 2. 8. 2023 učinil v přítomnosti obhájce (kde jím popisovaný nátlak je minimálně problematický), tak uvedl, že se jednalo o první výslech na CPZ, kde obhájce nebyl. Na opakovaný dotaz, na důvod sdělování těchto skutečností při procesním (tedy dalším) výslechu za účasti obhájce, fakticky neodpověděl, když mimo odkazu na prvotní výpověď (podání vysvětlení) znovu zmínil, že pořád vysvětloval, že to nezapálil papírkem (polsky „papierkiem“), ale odhodil nedopalek cigarety (polsky „papieros“).
20. K dalším rozporům, např. ohledně popisu požívání alkoholu, uvedl, že dne 11. 7. 2023 pili alkohol na zastávce, K. byla tak opilá, že ji M. pomohl odvést na squat, kdy tam přišli přes dva ploty, jeden byl z pletiva, v tom prvním byla díra, druhý plot byl plechový, kde chyběl jeden díl. Dne 12. 7. 2023 Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

pili jak na zastávce, tak i na squatu. Když byl dotázán, proč již v rámci prvních výsledků nezmínil svůj návrat, když o tomto se zmínil až poté, co byl konfrontován se skutečností, že existuje kamerový záznam, tak uvedl, že neví, proč o tom dřív nehovořil, nevěděl, že je tam kamera.

21. Poškozeného G. před požárem znal asi 2 nebo 4 měsíce (pozn. tedy zde popisuje období od března do května 2023). Tento byl, od doby, co ztratil práci v Brně, na ulici. Rozhodně vyloučil, že by spolu měli jakýkoli fyzický konflikt, když se sice pohádali, ovšem s odstupem času (dle něj devíti měsíců) si důvod hádky již nepamatuje.
22. K navazujícím dotazům obhajoby k možné motivaci jeho jednání, tedy jeho vztahu k poškozeným, uvedl, že mezi sebou neměli žádné nevyřízené spory. Vztah s poškozenou B. ukončil v listopadu 2022 on, když mu vadila její opilost, tehdy si sbalil batoh a odešel. Naposledy ji viděl na Silvestra 2022 na zastávce u Tesca naproti Vaňkovky, kdy jí dal a koupil nějaké jídlo a spolu vypili pivo. Pak ji neviděl oněch „cca 8 měsíců“. Když se po této odluce dne 11. 7. 2023 setkali, tak byl z toho setkání šťastný, proto se nechal přesvědčit i ke konzumaci vína (když předtím víno nepil). K. byla velmi opilá, a proto ji M. pomohl zavést na ten squat. V tom squatu ještě chvíli, možná hodinu nebo dvě, poseděli. M. mu nabídl, že s nimi nějakou dobu může zůstat, ale toto se mu moc nelíbilo, proto když dopili alkohol, ještě si chvíli povíдали a pak šel pryč.
23. K dotazům obhajoby k možnému srovnání s následkem svého jednání, tedy jeho znalosti možných únikových cest z objektu, uvedl, že za ty dva dny, co u poškozených byl, tam mohl být celkem cca 5 hodin. Objekt si nijak neprocházel. Vždy šli přímo do prostoru, který poškození obývali, tedy do malé místnosti na prvním poschodí, jinde nebyl. V tomto squatu byl pouze 2x, 11. a 12. 7. 2023, nikdy jindy.
24. V rámci vyjádření k údajům poškozených v hlavním líčení dne 13. 5. 2024 opětovně popřel jakékoli i dřívější fyzické napadení poškozené K.B., kdy doznal pouze vzájemné hádky (jako v manželství). Jinak setrval na své verzi jejich rozchodu (jeho odchod, protože poškozená bývala opakovaně opilá). Ve vztahu k údajům poškozeného G. (popisu jejich vzájemných kontaktů) popřel, že by byl u nich na návštěvě 3 dny (pozn. poškozený přitom zmínil pouze 3x návštěvu, nikoli výslovně ve třech různých dnech a dále zmínil vyhrožování zapálením asi 2 dny před požárem) ale byl tam pouze 11. a 12. 7. 2023. K prvnímu z těchto kontaktů pak doplnil, že tehdy pracoval na brigádě na tržnici s ovocem, a když se (dne 11. 7. 2023) vracel, tak oni přišli k němu, protože M. tehdy hledala policie (tedy nikoli, že on sám by přišel za nimi a oslovil je, jak uvedl svědek G.). Ptali se jej, jestli s ním hovořil policista a ukazoval mu M. fotku. Když jim to potvrdil, tak se ho zeptali, jestli má cigarety. Dal jim po cigaretě, pak šel do trafiky, kde koupil tři piva a víno, a tak začalo to pití. Dne 12. 7. 2023 kolem 09:00 nebo 10:00 hodiny ráno zase přišel k M. a ke K., aby si vysvětlili, proč má modřinu na oku, tzn., jestli mu to udělal M. nebo někdo jiný. M. mu řekl, že sice mezi nimi byla roztržka, ale on mu modřinu neudělal, nezvedl na něj ani ruku. Následně zase šli do obchodu pro víno, koupili tři nebo možná čtyři láhve vína a toto vypili. Pak šel ještě pro jedno, a pak se stalo to, co se stalo. Prostě odhodil cigaretu a šel pryč. Zde dále uvedl, že M. s K. nenavštívil více než dvakrát (pozn. na místě byl fakticky celkem 4x v průběhu dvou dnů). S M. se znali maximálně 3 měsíce, poznal ho u hlavního nádraží.
25. V rámci doplňujícího výslechu v hlavním líčení dne 13. 5. 2024, který byl proveden v návaznosti právě na jeho vyjádření ke čteným výpovědím poškozených obsahující opět odlišný popis kontaktu s poškozenými, využil svého práva a odmítl vypovídat.
26. Jinak již v rámci vyjádření k údajům zpracovatele odborného vyjádření zpracovaného na základě zmocnění dle zákona o požární ochraně v hlavním líčení dne 16. 4. 2024 (ostatně jako i následně jeho obhájce v závěrečné řeči) poukázal na jistou nelogičnost daného popisu (zapálení nepořádku odhozením zapáleného cigaretového papírku), když uvedl, že pokud by z výšky odhodil zapálený cigaretový papírek „Vážka“, tak tento by shořel ve vzduchu ještě před dopadem na zem (resp. do uvedeného nepořádku, který měl zapálit).

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

27. Jeho konečnou obhajobu, která se postupně vyvíjí a reaguje na další důkazy, lze shrnout tak, že na místě činu byl, jeho jednáním došlo k založení požáru, ale nejednalo se o úmyslné jednání s motivem „ublížit“ poškozeným. V prvotní fázi (po zadržení, cca 3 týdny po skutku) přitom popisoval vědomé založení požáru včetně motivace spojené s negativní reakcí na jednání zejména poškozené B.. Až následně tuto upravil do varianty výše popsané.
28. Při hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného B., tedy možné reálnosti popisu skutkového děje, musel soud mimo jeho procesního oprávnění (kdy obžalovaný obecně není povinen uvádět pravdivé údaje) přihlídnout zejména ke změnám a vnitřním logickým nesrovnalostem v jeho výpovědi (rozličné údaje o kontaktech s dalšími osobami, kdy z objektivních důkazů je zřejmé, že např. zaměňuje či směšuje různé dny), a to i přes možnou jistou komunikační bariéru, a stejně tak k rozporům jeho údajů s objektivní realitou (otázka kontaktů s poškozenými, mj. vstup do areálu dne 12. 7. 2023 dopoledne apod.), včetně jím nově předestřené údaje o nátlaku policejního orgánu (důvodech prvotního uvádění nepravdivých údajů o úmyslném zapálení), když u konkrétního výsledku měl obhájce a jím prezentovaný údaj tak nelze považovat za věrohodný. Stejně tak nelze přehlédnout ani to, že na jednu stranu zmiňuje, že v době registrace požáru měl vybitou baterii mobilu (tedy logicky naznačuje, že společensky akceptovatelně uvažoval o možnosti v souvislosti s požárem někomu volat o pomoc), ale v rámci následného prakticky okamžitého kontaktu s dalšími osobami (svědky D. a M.) se o toto vůbec nepokusil, resp. těmto o požáru neřekl, ani je nepožádal, aby tito někoho informovali (zavolali hasiče, policii, záchranku atd.). Jeho údaje tak většinou nelze brát jako reálný popis, ale pouze jako účelovou obhajobu, kdy se snaží zásadní skutečnosti bagatelizovat, či vysvětlovat účelově ve svůj prospěch – zde viz i závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie), případně vytěsnit ty údaje, které vnímá, že by mohly svědčit v jeho neprospěch (zde například z hlediska motivu jednání jakékoli údaje o předchozích konfliktech s poškozenými) a z jeho údajů tak soud může případně vycházet pouze tam, kde jsou v logickém souladu s dalšími důkazy.
29. Ze svého trestného jednání je pak obžalovaný mimo své výpovědi (částečného doznání) nepřímou usvědčován výpověďmi dalších svědků (a to zejména poškozených a svědkyně D.), listinnými a jinými věcnými důkazy, kterým jsou zejména kamerový záznam pohybu osob a protokol o ohledání místa činu se zajištěnými stopami, a to ve spojení se znaleckými posudky (zejména z oboru zdravotnictví) a odbornými vyjádřeními.
30. Svědkyně poškozená K. B. v přípravném řízení dne 4. srpna 2023 (č. l. 159-163) uvedla, že v České republice žije 7-8 let. K osobě obžalovaného K.A.B. uvedla, že jej zná asi 18 let, byli ve vztahu (byli pár). Na začátku bylo jejich vzájemné soužití dobré, potom byl K. agresivní, když pil (arg. „chlatal“). Jeho agresivita se projevovala tím, že ji mlátil, a to jak zde v České republice, tak i dříve v Polsku. Na policii to ale nikdy neoznámila. Rozešli se asi před rokem. Ona měla úraz, nemohla chodit do práce a B. jí sdělil „že to nedává finančně“ a rozešel se s ní. Jiný důvod jejich rozchodu nebyl. Od rozchodu se viděli asi pouze jednou, kdy jí (opětovně) řekl, že s ní nechce být, a pak asi 14 dnů před jejím zapálením. Normálně se spolu bavili, k žádnému incidentu mezi nimi nedošlo, B. byl „v pohodě“. Dle ní je obžalovaný B. cholerický člověk, nejprve něco udělá a až pak myslí a potom toho lituje.
31. K okolnostem vzniku zranění (popálenin), kvůli kterým byla (v době výsledku) v nemocnici, nebyla schopna nic uvést, když si to nepamatuje. Z daného dne si nepamatuje vůbec nic. Ví, že tehdy byli ve squatu s jejím přítelem M.G.. Když se to stalo, nikdo jiný tam nebyl, ale předtím tam byl na návštěvě obžalovaný B.. S ním tam asi pili alkohol, domnívá se, že to bylo víno. Neví, kolik toho vypila, ale asi moc. Stejně tak neví, kolik vypil obžalovaný B. (následně doplnila, že si myslí, že více než ona). Nepamatuje si, jestli se s B. pohádali, neví ani, kdy B. z návštěvy odešel. Z daného dne si fakticky naposledy pamatuje točnu s lavičkami naproti Hotelu Grand. Neví, jak se dostala na squat, „měla okno“.

32. Ke vzájemným vztahům mezi obžalovaným B. a jejím přítelem, poškozeným M. G., pak uvedla, že s M. G. je ona (pár) asi dva měsíce, o žádných sporech těchto dvou neví, ale tito se znali spolu asi měsíc nebo dva (zde uvedla, že tito se znali již dříve, resp. částečně nelogicky „M. znal K. dříve než ona“), ona je neseznamovala. O žádném sporu mezi nimi neví. Obžalovaný B. byl za nimi na squatu pouze jedenkrát, a to asi den před tím incidentem. Žádný konflikt ten den (mezi B. a G.) si nepamatuje. Ona byla tehdy pod vlivem alkoholu, takže si ale vše nepamatuje. Neví ani o tom, že by si B. budovu nějak procházel, když tam byl poprvé, tak jen s nimi šel nahoru.
33. K popisu přístupu do „squatu“, kde ona přespávala asi osm měsíců, uvedla, že nejprve se projde dírou v (drátěném) plotě, pak přes plechovou (ale „vylupanou“) zábranu a tam už je ona budova. Budova, ve které squatovali měla jenom jeden vchod, ona vstoupila do budovy a šla rovnou po schodech nahoru, kde byla místnost, kde přespávali. Až nahoře byla okna, z nichž některá byla rozbitá. Jedno bylo zajištěno mříží, aspoň se domnívá, neví to jistě. Přímo u vstupu do squatu (do budovy) byly nějaké věci, hadry, nějaká elektronika. Těch věcí tam bylo hodně, museli přes to „ložit“.
34. K možnosti vzniku požáru pak uvedla, že když ona kouřila na squatu, tak kouřila vždy pouze nahoře, dole nikdy. M. také kouřil jen nahoře. Stejně tak, když byl u nich na návštěvě, i obžalovaný B., který je velký kuřák a běžně si balí cigarety do cigaretového papíru (Vážka) a zapaluje si je zapalovačem, který má vždy u sebe. V budově si jinak svítili svíčkami.
35. Na dotazy pak doplnila, že obžalovaný B. jí dříve (ještě v době, kdy tvořili pár) pod vlivem alkoholu vyhrožoval, vyhrožoval, že ji „zmlátí na smrt“, že ji dobije. Ona si ale myslela, že (jí) nic neudělá, že jen vyhrožuje. Několikrát ji také zbil, ale toto ona již řešit nechce, když tehdy byl její přítel. Nikdy jí nevyhrožoval upálením, ani tím, že zapálí squat. Že by takto vyhrožoval jejímu příteli M. G., neví. Ví ale, že B. asi před 3-4 lety v Polsku podpálil nějaký hotel, kde ona pracovala jako číšnice a on na ni žárlil, ale nikomu se nic nestalo. Za to byl šetřený policií. V poslední době, než došlo k nynějšímu požáru, ji obžalovaný B. nijak nevyhrožoval. Dle ní neměl důvod ji usmrtit.
36. V hlavním líčení dne 13. 5. 2024 byla tato výpověď za splnění podmínek § 211 odstavec 2 písmeno a) trestního řádu čtena, když poškozená díky bezdomoveckému způsobu života a evidentní změně místa svého pohybu (kdy opustila Brno) je dlouhodobě pro soud nedosažitelná a fakticky nezvěstná. Přestože soud měl zájem i z hlediska zachování vyšší míry kontradiktornosti řízení o provedení výslechu této svědkyně, tento se přes opakované předvolávání prostřednictvím policejního orgánu nepodařilo zajistit (viz úřední záznamy č. l. 624, 678 682-685), když poškozená opustila Brno a není na ni žádný kontakt.
37. Obsahově přitom tato výpověď pro skutkové závěry přitom není zcela zásadní, když tato svědkyně (zjevně pro vlastní opilost v dané době) se nebyla schopna vyjádřit k faktickému průběhu daného dne. Ve svých dalších údajích pak neuváděla nic, co by mělo přímou vypovídací hodnotu k trestnému jednání obžalovaného. Její údaje pouze dokumentují vlastní vztahy s obžalovaným B., což teoreticky mohlo mít význam k posouzení případné motivace jednání obžalovaného, ale soud i v tomto směru vycházel zejména z údajů obžalovaného v kontextu závěrů znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie. Mimo popisu dřívějšího napadání ze strany obžalovaného, které tento v novějších verzích své obhajoby popírá, tak jsou v její výpovědi pouze obecné údaje (popis místa, kde došlo k trestnému jednání apod.). V rozporu s údaji obžalovaného, opět mimo popisu dřívějšího napadání, jsou pak údaje o důvodech rozchodu (kdy zde nezmiňuje obžalovaným akcentovaný vztah k alkoholu), případně údaje o dřívějším kontaktu (kdy zmiňuje i setkání cca 14 dní před požárem).
38. K posouzení obecné věrohodnosti svědkyně K.B. byl vyžádán opis z evidence rejstříku trestů Polské republiky, který ovšem soudu doručen (viz č. l. 712), proto soud vycházel z úředního záznamu (č. l. 446), z něhož bylo prokázáno, že svědkyně má v Polsku od roku 2008 do současnosti 7 záznamů o odsouzení, z čehož jedno odsouzení se týká trestných činů nebezpečného Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

vyhrožování a neplacení výživného, jedno podvodu a zbývající opět neplacení výživného a je po ní v Polsku pátráno za účelem dodání do výkonu trestu odnětí svobody (viz i č. l. 679), což koresponduje s údaji obžalovaného B. (co měl prezentovat svědkovi G. a co mělo být důvodem jeho „vyhození ze squatu“ poškozenou B.). V evidenci rejstříku trestů České republiky (č. l. 626) pak tato poškozená nemá žádný záznam. Ve vztahu k obecné věrohodnosti tak je možno uzavřít, že tato je právě s ohledem na kriminální minulost poškozené snižena. Tento závěr pak posiluje i charakter jejího života, kdy, aniž by soud chtěl paušalizovat, u skupiny lidí bez domova, s ohledem na jejich způsob života, je obecně dán jistý volnější vztah k realitě a pravdomluvnosti (mnohdy vyšší účelovosti prezentovaných údajů). Ten je dán mnohdy snahou jistým způsobem bagatelizovat a omlouvat vlastní podíl na důvodech, proč vedou tento způsob života, snahou pod mnohdy nepravdivými záminkami a údaji v rámci kontaktu s okolím získat pro sebe nějakou výhodu (zde typově „žebráním“) apod. Nepřehlédnutelný je i tlak společnosti projevující se ve zvýšeném dohledu bezpečnostních orgánů (například opakované kontroly na místech, kde se zdržují), který vede ke konfliktům a tím i obecně nižší vůli na spolupráci s těmito orgány. Tato skutečnost pak musela být soudem vnímána u všech svědků z bezdomovecké komunity (ostatně stejně tak i u obžalovaného).

39. Z hlediska specifické věrohodnosti ovšem právě s ohledem na vlastní obsah prezentovaných údajů, kde zjevně nelze vysledovat účelovou fabulaci, snahu poškodit obžalovaného apod., soud neshledal důvod, proč její údaje považovat za nevěrohodné.
40. Svědek poškozený M. G. v přípravném řízení dne 16. srpna 2023 (č. l. 185-188) uvedl, že asi 2,5 měsíce žije na ulici. Ten den ráno (co tam hořelo) s přítelkyní K. B. vstali a šli na Hlavní nádraží, kde na točně trolejbusů popíjeli víno. Potom za nimi přišel bývalý manžel K. „K.“. Ví o něm, že spolu s K. byli 17 let, a že je to Polák. Normálně si povídali, byli docela dost opilí. Potom byli docela unavení, a tak šli zpátky do objektu na Rumišti s tím, že se prospí. Vlezli do objektu, K. tam byl chvíli s nimi. Potom usnuli, vůbec neví, kolik bylo hodin a vzbudil je až dým. Tak chtěli vyběhnout ven, ale tam, kde bylo schodiště, což je jediná přístupová cesta, už to nešlo. Začalo tam být docela horko a z okna přes mříž volal na pána z autoopravny, aby jim pomohl. On se jim potom snažil pomoci, snažili se vytrhnout tu mříž, od toho má popálené ty ruky. Potom už přišli hasiči a odvezli ho do nemocnice, kde byl 9 dnů. Po krátkém třídením pobytu venku pak skončil opět v nemocnici se záněty v těle.
41. K osobě „K.“ (tedy obžalovaného K.A.B.) uvedl, že tohoto zná asi pět měsíců, ale zpočátku se pouze náhodně potkávali, s K.B. se zná asi čtyři měsíce. Jejich vztah s K. byl milenecký. O vztahu K. a K. ví, že tito spolu byli 17 let, K. měl být její bývalý manžel. K. říkala, že ji po autonehodě opustil. Jaké bylo jejich vzájemné soužití ale neví. On s K. pouze párkrát mluvil, respektoval, že je to bývalý manžel K.. Jednou, (domnívá se, že den před požárem) mezi nimi došlo k rozepři, ale potom se spolu zase normálně bavili. Tehdy byli zase všichni napití (již ovšem není schopen uvést kolik toho vypili) a K. měl nějaké urýpané řeči. Tak se jen potahali a druhý den se normálně pozdravili. Myslí si, že u toho potahání K. žádné zranění nevzniklo. K tomu potahání došlo nahoře v objektu, kde spávali, v chodbičce. Sám sebe přitom vnímá jako fyzicky silnějšího, než je obžalovaný. Domnívá se, že K. jednou vyhrožoval, že to tam zapálí. To bylo před tím požárem, asi dva dny zpátky (pozn. zjevně tento konflikt situuje do odlišného dne ode dne fyzického napadání). Neví, proč to křičel, asi byl „vzteklej“. On to všechno dělal kvůli K., nelíbilo se mu, že jsou s K. spolu.
42. K popisu místa, kde squatovali, a přístupu k němu uvedl, že tam jak je prodejna kol, tak byla díra v plotu, tou prolezli a v dalším hliníkovém plotu byl vyšroubovaný plech, když tímto prošli, tak již byli v areálu, kde prošli budovami na nádvoří. Přes nádvoří a po schodech (ve vlastní budově) zezdola nahoru prošli až na místo (dveřmi do velké místnosti), kde přespávali. Na dotaz potvrdil, že tam byla okna, ale byla zamřížovaná, což bylo vidět i přes rozbité sklo. Ve spodním prostoru byly dvě místnosti a chodbička, bylo to plné nepořádku (papíry, PET láhve, staré oblečení, 25l Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

kanystr s nějakou tekutinou apod.). On zná pouze tento přístup, jiný přístup na místo, kde spávali nebyl. V tom objektu, kde hořelo, byt' jej znalo více lidí, přespávali s K. sami. Došli vždy večer a ráno vypadli. Obžalovaný B. („K.“) byl u nich na návštěvě asi třikrát, nedokáže říct kdy, ale bylo to těsně před tím požárem, vždy se zdržel jen chvíli. Zda si tento prostory prohlížel neví, nebylo tam nic k vidění.

43. V den, kdy došlo k jeho popálení byl pod vlivem alkoholu, neví, kolik toho vypil, ale pil od rána. Říkali mu, že nadýchal asi čtyři promile. K. také popíjela, ale neví, kolik toho vypila. Neví taky, kolik toho vypil K., kterého viděl ten den ráno venku popíjet. Domnívá se, že ten den jej tam viděl naposledy. Ale vůbec neví, kdo všechno byl v místě, kde přespávali (před požárem). Byl tam on a K., možná tam byl i K., ale toho si nevybavuje, oni se prostě šli vyspat. Žádný incident s K. (ani vyhrožování) si ten den nevybavuje. V důsledku požívání alkoholu ale může mít výpadky paměti, ty dny mu splývají. Když zaregistrovali dým, a dole pod schody hořelo, tak se snažil vyrazit mříž, volal o pomoc a na pomoc jim přišel pán z autoservisu a pak hasiči a vylezli ven. On nejprve vysadil z okna K. a pak lezl za ní.
44. Jak požár vznikl neví, nikoho neviděl. K možnosti vzniku požáru uvedl, že oni, pokud kouřili, tak kouřili v místě, kde spali, zde měli i popelník, ale moc nekouřili, protože se tam prakticky chodili jen vyspat. Když přicházeli tak (v prostoru, kde vznikl požár) rozhodně ten den nekouřili. Nahoře kde spali nebylo moc věcí (matrace, stolek, židle, polička), dole bylo více hořlavých věcí.
45. V hlavním líčení dne 13. 5. 2024 byla i tato výpověď za splnění podmínek § 211 odstavec 2 písmeno a) trestního řádu čtena, když i tento poškozený je dlouhodobě pro soud nedosažitelný a fakticky nezvěstný, a to opět díky bezdomoveckému způsobu života a evidentní změně místa svého pohybu (kdy také opustil Brno). Přestože soud měl zájem i z hlediska zachování vyšší míry kontradiktornosti řízení o provedení výslechu i tohoto svědka, ani v jeho případě, přes součinnost policejních orgánů a vyhlášené pátrání po jeho osobě, se nepodařilo jeho výslech zajistit.
46. Obsahově přitom ani tato výpověď pro skutkové závěry není zcela zásadní, když tento svědek (opět zjevně pro vlastní opilost v dané době) se nebyl schopen vyjádřit k faktickému průběhu daného dne. Jeho údaje pak mimo aktivit po zjištění požáru tak pouze dokumentují vlastní vztahy s obžalovaným B., kdy potvrdil konflikt dne 11. 7. 2023 („potahání“), což teoreticky mohlo mít význam k posouzení případné motivace jednání obžalovaného, ale soud zde vycházel i z dalších důkazů (viz údaje výše u svědkyně B.). Ostatně ani tento poškozený ve svých údajích neuváděl nic, co by mělo přímý vztah k trestnému jednání obžalovaného. Mimo popisu dřívějšího napadení s obžalovaným, které tento nejprve potvrdil a následně minimálně bagatelizuje či přímo popírá, v jeho výpovědi jsou opět pouze obecné údaje (popis squatu atd.).
47. K obecné věrohodnosti svědka M.G. byl vyžádán opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob (č. l. 618), z něhož bylo prokázáno, že svědek má v této evidenci od roku 2013 do současnosti 3 záznamy o odsouzení, kdy poslední trestní příkaz ze srpna 2023 se týká odsouzení za přečin zanedbání povinné výživy dle § 196 odstavec 1 trestního zákoníku, kdy byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody.
48. I v případě jeho věrohodnosti tak lze uzavřít, že se jedná o osobu s minimálně problematickou obecnou věrohodností (viz jeho trestní rejstřík a příslušnost k bezdomovecké komunitě, která obecně má problémy s komunikací s autoritami), ovšem ačkoli jej lze obecně považovat za osobu ne zcela věrohodnou, soud má za to, že ve vztahu k jím prezentovaným údajům, i s ohledem na jejich vlastní obsah a upozornění na vlastní konzumaci alkoholu, a tedy problematickou obsahovou správnost, a to v kontextu dalších provedených důkazů, byla k jím prezentovaným údajům zachována do určité míry jejich věrohodnost specifická, a tedy lze jeho údaje považovat za většinově pravdivé, byt' částečně možná motivované snahou vystupovat společensky akceptovatelně (otázka charakteru napadení s obžalovaným, či snahy nejprve pomoci poškozené). Takto z hlediska skutkového děje jeho výpověď fakticky potvrzuje konflikt (byt' s jím Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

deklarovanou či vnímanou intenzitou) s obžalovaným dne 11. 7. 2023 a potvrzuje tak věrohodnost dřívějšího údaje obžalovaného (v rozsahu prvotně zmíněného napadení, tedy konfliktu s tímto svědkem) a zejména svědkyně D. (v rozsahu jí prezentovaného kontaktu s obžalovaným poté, co byl svědkem G. zbit).

49. Svědkyně L.D. v přípravném řízení dne 14. září 2023 (č. l. 176-179) nejprve uvedla, že o prázdninách, asi kolem půl páté odpoledne (po návštěvě lékaře, kterou situovala do stejného času) byla s přítelem M. M. u squatu na Rumišti, kde bydleli. Následně popsala (situaci zjevně požáru předcházející) tak, že „než se to stalo, tak on tam byl ten pachatel. Prostě si tam vyřizoval účty. Mu někdo ukradl telefon a nějaké věci a on, jak byl opilý, tak vyřvával, že jsme ho okradli“. Oni se ho na to zeptali, jestli to byli oni a on že ne, že to byli nějakí lidé, „ti, co podpálil“, protože ho tam ti lidé zmlátili. On totiž vyšel zmlácený a oni ho litovali a on to pak zapálil. Jak vlezli do toho baráku, tak museli projít okolo toho hořícího baráku a ona měla strach, aby tam nebyli policajti. M. jí pak řekl, že má zavolat policajty, ale ty již volal někdo jiný. Ona pachatele viděla, byl „vyjukanej“ a držel tyčku (což koresponduje s kamerovým záznamem, kde obžalovaný B. při prolézání oplocením drží tyčku reflexní barvy délky cca 50 cm) a ji napadlo, že to tam podpálil.
50. Tento, trochu chaotický, popis pak vysvětlila v rámci odpovědí na dotazy tak, že to vyřizování účtů se stalo předtím, než to zapálil. On si „vyřídil účty“ a druhý den to podpálil (log. k tomuto kontaktu a napadení došlo den před požárem, tedy 11. července 2023). Ten den, když byl zbitý a říkal, že ho okradli, tak ani nevěděl, jak má z toho squatu odejít, tak mu pomáhali ven a druhý den ho zase potkala. Zeptala se ho, co tam dělá, a viděla, že je „nějaký vyjukanej“, že má strach. On šel z toho squatu, oni se tam podívali a viděli, co se stalo, tak ho chtěli chytit, ale on už byl pryč.
51. K popisu tohoto muže uvedla, že byl hubený, sympatický, měl světlé vlasy, byl vyšší než ona, která měří 150 cm. Mluvil divně, nemluvil čistě česky, na sobě měl asi tmavé tepláky. K příchodu ke squatu v den, kdy došlo k požáru uvedla, že spolu s M. M. přicházela od „Křenky, jak jsou ta kola“ (tedy z ulice Křenová kolem prodejny Elementstore), kdy dovnitř šli plotem, kde je díra. Když oni přicházeli, ten muž vycházel. Jednalo se o stejného muže jako viděla den předtím. V ten den jí přišel strážlivý, ale byl vyděšený, jako kdyby něco udělal. Byl úplně červený, zmatený, na její dotaz neodpověděl. Ona, jak prošla plotem, tak hned viděla, že hoří, a došlo jí, že to udělal on. V té chvíli ji M. říkal, ať zavolá policisty. K místu, kde uviděla, že hoří, uvedla, že to bylo tam, kde je voda. Oni po projití plotem museli projít ještě „takovým barákem“ a pak tam byl dvůr a ten barák, kde hořelo.
52. Dále uvedla, že v tom squatu bydlela (ta popálená) žena a její přítel. Nikoho jiného ze squatu mimo uvedeného muže v dané době vycházet neviděla. Když uviděla požár, byl tam velký plamen (později potvrdila, že viděla šlehat plameny), hořela střecha (to ale neví jistě), bylo tam hodně kouře. V tom baráku přitom bylo vše, různé kanystry, možná benzín, toluen. Jak požár vznikl neviděla, ani při příchodu na místo nikoho neslyšela volat o pomoc, ani nikoho neviděla. V té době nebyla pod vlivem alkoholu ani drog, když šla právě od doktorky, kde se léčí s ledvinou.
53. K předchozímu napadení onoho muže doplnila, že toho muže měl zmlátit přítel té popálené ženy (tedy svědek G.). Přítel té Polky vyšel den předtím dolů před squat, ten, který to podpálil, ten chlapovi od té Polky říkal: „vy jste mě okradli“ a chtěl vrátit telefon. Přítel od té Polky to nechtěl řešit dole před nimi a řekl mu, ať s ním jde nahoru. Když šel nahoru, tak byl ten muž, co to podpálil, sice opilý, ale v pořádku, když zase přišel dolů, tak byl zbitý. To je důvod, proč se domnívá, že jej zbil právě přítel Polky, („kdo jiný by to byl?“), když vlastní napadení ale neviděla. Zde ovšem následně uvedla, že u nich (následně popálené dvojice) měli v té době být i další lidé, jejich kamarádi, ještě jim říkala „že jsou dobrý, vzít si ještě někoho dalšího na jednoho“. Potom ještě více lidí říkalo, že když tam ten zbitý byl, tak ta Polka tam na něj házela vajgly a on se pak naštvál a zapálil to tam. To se mělo stát ten samý den, kdy to zapálil. V ten den, kdy došlo k tomu napadení (zbití onoho muže), tak tam s ní byli i její syn (L.D.) a dcera (V.B.), kteří z dřívějška oba onoho

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

muže znali, kdy syn se „do toho chtěl plést“, ale ona mu v tom zabránila. Zde uvedla, že po synovi hodila „tyčku“ se kterou následně druhý den odcházela dírou v plotě ten „zbitej“ (zde viz údaje výše o držení reflexní tyčky obžalovaným B.).

54. V rámci dalších dotazů, kdy ovšem již uváděla, že je z výsledku unavená a nechce již vypovídat, na dotaz obhájce nejprve uvedla, že onen muž ji v den požáru nepřišel opilý, když na dotaz, zda by na něm poznala, že je opilý, uvedla ano, nebyl opilý. Ovšem na následný (fakticky opakovaný) dotaz, zda byl opilý („A byl opilý?“) odpověděla ano. K jí zmiňované barvě obličeje toho muže (byl červený) pak upřesnila, že vypadal, jako když něco udělá. Když vylézal dírou v plotě, tak se jej ptala, co tam dělá, zda dostal nějaké pití, případně jestli se zase pral, ale on jí neodpověděl, jen koukal a odešel směrem k nádraží. Jinak potvrdila, že u vstupu do objektu, kde hořelo, se dříve i kouřilo, kouřila tam i ta Polka a povídala si s nimi. U vstupu do objektu byly i kanistry s nějakými látkami (arg.: „ty chemie“), myslí si, že tam i vařili drogy.
55. V hlavním líčení dne 28. 3. 2024 na svých údajích v zásadě setrvala, kdy nejprve trochu „neuspořádaně“ uvedla, že ten první den, co se stal požár (pozn. v logice dalších údajů dne 11. 7. 2023), přišel ten pán (pozn. myšleno obžalovaný) a byl hodně napitý. Když se ho její syn ptal „Co tady děláš?“, tak on říkal, že sousedi, všichni, jak tam bydleli, ho okradli, že mu ukradli telefon a věci a ptal se, kde ti lidé bydlí. Oni bydleli na jedné straně a ti druzí lidé na druhé straně. Když mu ukázali cestu, tak šel za těmi (druhými) lidmi. V tom k němu přišel muž, se kterým se asi znali a řekl mu: „Víš co, nebudeme to řešit tady před nimi, pojď půjdeme to řešit ke mně“. Takže odešli k tomu pánovi, kde dle ní bylo asi více lidí, kdy ale neví přesně kolik. Dle ní tam byl ten pán, co pro něho přišel, jeho přítelkyně, a ještě nějakí lidé, a ti ho dobili. On pak přišel úplně domlácený (ale věděl o sobě), a oni se ho ptali: „Jsi v pořádku?“, a on koukal a kýval, že ano, a šel pryč. Druhý den (logicky tedy 12. 7. 2023) tam byl ten muž opět, když jej zaregistrovala při návratu z nemocnice, asi v 17:30 hodin. Vyšel tím plotem, potkali se (arg.: „šli jsme všichni zároveň“ resp. „on dírou vyšel a my jsme šli dovnitř“) a už to tam hořelo. Z toho pak dovodila, že ten, kdo to zapálil byl právě tento muž. Protože měla obavu, zda se na místě nenachází její syn, tak vběhla do areálu, ale její syn tam naštěstí nebyl. Následně volala policii, kdy ale nevěděla, že jsou tam další lidé. Osobu toho muže tam, mimo těch dvou dnů, nikdy předtím ani potom neviděla. V jednacích síních ale obžalovaného nepoznala, když uvedla, že ten muž byl tehdy plešatý a takový menší. Po předestření rozporů, kdy v přípravném řízení tohoto muže popisovala jako muže se světlými vlasy, nově uvedla, že nebyl úplně plešatý, byl spíše „na ježka“.
56. K popisu kontaktů s danou osobou pak doplnila, že ten první den jej viděla jen, když tam šel, když ho zmlátili. Byl z toho zmatený, že dostal rány, šlo to vidět, protože byl celý červený, domnívá se, že mu i trošku tekla krev na puze (na levé tváři). Následně dodala, že když přišel, tak i přes opilost šel normálně, ale když odcházela byl zmatený, otřesený, sotva viděl cestu, tak si říkala, jestli nemá nějaký slabý otřes mozku. Měla z něj špatný pocit, byl jí nepříjemný, protože byl opilý, bála se, i kvůli svým dětem, aby se něco nestalo. Tehdy se do toho chtěl „příplést“ i její syn, protože jej trochu znal z nádraží, tomu to ale rozmluvila s tím, aby se do toho nepletl, když to není jejich věc (možné okradení toho muže). Naštěstí jim ten muž nic neudělal a šel pryč. Ona sama, ale žádné napadení přímo neviděla, ani neslyšela žádný křik. Druhý den jej viděla jen když odcházela a oni (s přítelem M.) přicházeli. Řekla mu „Ahoj, co tady děláš?“, ale on v tom zmatku, co udělal, neodpověděl a šel pryč. Kdyby věděla, že to byl on (kdo to zapálil), tak by se ho s přítelem pokusili zadržet. Policii pak řekli, jakým směrem šel. Rozhodně vyloučila, že by její schopnost tehdy události vnímat byla nějak ovlivněna, např. léky či alkoholem (i v souvislosti s návštěvou lékaře).
57. K poškozeným uvedla, že tyto znala (nikoli jménem), potkávali se, pozdravili se, předali si cigaretu apod. Dle ní moc pili (arg.: „chlastali“). Ví, že kouřili balené cigarety.

58. Na dotazy k vlastnímu požáru pak doplnila, že nikoho to zapálit přímo neviděla, ale z projevů onoho muže, co ho potkali, kdy tento byl takový vyděšený, zmatený (a částečně nelogicky, že drží i tu tyčku, kterou dle jejích údajů ona hodila předchozí den po svém synovi), tak dovodila, že to udělal on. Dle ní si vyřizoval účty (za předchozí napadení či okradení). Když přišla dovnitř areálu, tak viděla velký požár, plameny na druhé straně, než bydlela ona, ale byla rozrušená, měla strach o vlastní děti, takže není schopna plameny a kouř (směr, kterým šel) blíže popsat. Vzpomíná si, že příteli řekla „Ono to hoří.“ Hořelo to hodně rychle, když v té podpálené budově dole (v tmavé místnosti) byly všelijaké „benzíny“, toluen a takové věci, co hned chytanou a hoří, a v chodbičce byl „bordel“. Toto ví, protože celý ten squat měli prohledaný, všude chodili a viděli tak, kde, co je. Na dotazy vyloučila, že by se ale v tomto prostoru běžně kouřilo, když kouřilo se na areálu (tedy dole na volném prostranství), spíše blíže k místu (straně), kde „bydlela“ ona se svou rodinou, měli tam židličky, kde seděli.
59. Po přehrání částí kamerových záznamů ze dnů 11. 7. 2023 a 12. 7. 2023 potvrdila, že je na nich zachycen muž, kterého popisovala, tedy ten, s nímž se bavili, jenž procházel plotem atd., když měl na sobě maskáčové kalhoty (fakticky se dle videozáznamu jedná o kalhoty či tepláky světlé barvy, kdy v současnosti ve vazbě má obžalovaný světlé kalhoty s maskovacím vzorem). Následně ovšem (na ne zcela přesný dotaz obhájce) uvedla, že neví, zda ten člověk, co s ním hovořila ten první den, je osobou z kamerového záznamu. Každopádně měl ježka, byl vyděšený a měl na sobě maskáčové věci, když ona si pamatuje pouze chvilky, co jí utkvěly v paměti (arg.: „zůstaly v hlavě“). Stejně tak nejprve potvrdila, že osoba v růžovém tričku, je ona, aby následně uvedla, že ten den, co hořelo, byla celá v tmavém, měla půjčenou zelenkavou bundu. Osobu přicházející s ní nejprve nebyla schopna určit, ale následně potvrdila, že to byl její přítel M.M.. Když byla dotázána, s ohledem na skutečnost, že k jejich setkání s obžalovaným (druhý den) dle záznamu nedošlo přímo u plotu (jejich vstupu do areálu), tak opakovaně uvedla, že se musí jednat o špatný záznam, potkali se v té díře, což může potvrdit i její druh, navíc rozhodně ten den na sobě neměla růžovou bundu (fakticky se pravděpodobně jednalo o triko).
60. Je evidentní, že její popis situace, tedy kontaktů s obžalovaným (i přes ony „problematické“ údaje ke ztotožnění osoby, se kterou komunikovala s obžalovaným) se v zásadě shoduje s dalšími i objektivními důkazy (mimo jiné kamerovými záznamy).
61. K obecné věrohodnosti svědkyně L.D. byl pak vyžádán opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob (č. l. 620), z něhož bylo prokázáno, že svědkyně má v této evidenci jeden záznam z roku 2006 pro podvodné jednání, kdy se ve zkušební době osvědčila.
62. Při hodnocení věrohodnosti jejích údajů musel soud opět přihlédnout k výše opakovaně zmíněné otázce obecné věrohodnosti, která je i u této svědkyně jistým způsobem problematická. I v případě specifické věrohodnosti, mimo jiné s ohledem na výše popsané údaje odporující realitě (odlišné oblečení, a tedy jiná datace apod.), je tato zjevně narušena. Na druhou stranu v zásadních skutečnostech (kontaktu s obžalovaným) jsou její údaje konstantní, logicky zapadají do řetězce dalších důkazů (vlastních údajů obžalovaného, údajů dalších svědků a zejména kamerových záznamů, kterým se ve vztahu k její osobě soud zvláště pečlivě věnoval), a soud proto v těchto částech (popisu jejího kontaktu s obžalovaným v obou dnech) její údaje hodnotil jako specificky věrohodné.
63. Svědek M.M., druh svědkyně D., v přípravném řízení dne 14. září 2023 (č. l. 194-196) uvedl, že ve chvíli, když šli (spolu se svědkyní D.) do squatu, tak kolem nich prošel mladý sympatický kluk (menší, hubený, ostříhaný, v tričku a kraťasech), který ze squatu vycházel. Řekli mu, že doufají, že tam nekradl a on (česky) odpověděl, že ne, docela spěchal a utíkal směrem k nádraží. Šli tedy dovnitř a najednou uviděli dým (nikoli plameny). Proto vzal svou přítelkyni a utíkali pryč, obešli to a čekali. Na cestě do squatu, ani v něm nikoho dalšího nepotkali. Na dotazy pak tuto situaci situoval do doby před cca měsícem, asi kolem poledne, kdy popsal postup, jakým se dostávali do daného

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

objektu, který fakticky koresponduje s popisem svědka G.. Ví, že na místě hořelo. Neví, kdo to zapálil, ale asi ten borec, který kolem nich utíkal, protože nikdo jiný tam nebyl. Toho kluka nezná, nikdy předtím jej neviděl, zapalovat ho to také neviděl. Působil na něj divně, cítil z něj, jako by něco udělal. Pořád otáčel hlavu na cestu, aniž by s nimi komunikoval. Bylo to divný, působil taky vyděšeně. Opilý se mu nejevil, šel rovně. K osobám poškozených uvedl, že tyto nezná jménem, jednalo se o dva muže a jednu ženu, kdy tito chodili stále spolu. Žena kulhala, jeden z mužů byl její přítel. Muži byli cizinci, asi Poláci. Dále popsal, že tam byly dva vchody, oni do toho prostoru chodili zezadu, což bylo nebezpečné a poškození tento přístup nepoužívali. Rozhodně ale vyloučil, že by chodil do prostoru, kde poškození „bydleli“ (do patra), fakticky tedy dané vstupy byly na úrovni přízemí. On sám v té době ve squatu bydlel asi tři měsíce. K dotazu, zda tedy mohli (poškození v době požáru) tento prostor opustit tímto jiným vchodem, uvedl, že neví, vstup mohli i zabudovat.

64. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 16. 4. 2024.
65. K obecné věrohodnosti svědka M.M. byl vyžádán opis z evidence rejstříku trestů fyzických osob (č. l. 619), z něhož bylo prokázáno, že svědek má v této evidenci od roku 2005 do současnosti 5 záznamů o odsouzení, zejména pro majetkovou a násilnou trestnou činnost, kdy poslední odsouzení z června 2022 se týká odsouzení za přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno d) trestního zákoníku, kdy byl odsouzen k podmíněnému trestu odnětí svobody.
66. Ačkoli tedy lze i svědka M. obecně považovat za osobu ne zcela věrohodnou, má soud za to, že ve vztahu k projednávanému skutku byla zachována jeho věrohodnost specifická, a tedy jeho údaje je možno považovat za pravdivé, byť mají omezenou vypovídací hodnotu.
67. Svědek D.S. v přípravném řízení dne 14. září 2023 (č. l. 203-205) uvedl, že se to stalo v létě, bylo to po 16.00 hodině, možná kolem 15.30 hod. Tehdy byl s kolegou na dílně a přezouvali auto. Zjistil, že tam něco smrdí, chodili po dílně, ale nic nenašli. Potom vyšli před dílnu a všimli si, že ve vedlejším areálu hoří. Z okna, které bylo otevřené, ale zamřížované, slyšeli dva lidské hlasy, které intenzivně volaly o pomoc. Běžel pro rozkládací žebřík, vylezl na střechu a začal kopat do té mříže (kari sítě), která zajišťovala okno. Mříž byla zapuštěná do zdi, chytil ji a začal ji rvát rukama k sobě. Podařilo se mu to vyrvat do čtvrtky a ten pán, co byl v té budově (poškozený G.), mu podal ruku a on ho vytáhl z budovy. Paní (poškozená B.) visela úplně na spodní části mříže, chytil ji za ruku a přitom mu šel do obličeje horký bílý dým, kdy neviděl žádné plameny. Nemohl dýchat a paní až do příjezdu hasičů držel z venkovní strany a hasiči potom paní pomáhali vytáhnout ven. Hasiči se na místo k němu dostali tak za 5-10 minut. Potom ho odvezli do nemocnice u sv. Anny a ošetřovali ho, protože se nadýchal toho dýmu, popáleniny žádné neměl.
68. K poškozeným na dotaz doplnil, že ten muž se ženou volali o pomoc dost intenzivně, snažili se manipulovat s tou mříží, ale ona se ani nehla. Mříž byla docela pevná, byla horká, ne rozžhavená. Muž byl celou dobu při vědomí, žena na té mříži ležela bezvládně. Asi byla i v bezvědomí. Ženu se snažil také vytáhnout, ale ona byla tak nízko, že se mu to samotnému nepodařilo. Ten pán po vytažení z budovy nebyl schopen ničeho, ležel, měl zavřené oči. Před tím požárem neslyšel žádný křik, ani žádnou potyčku. Na místě ani nikoho dalšího (i přes hustý dým) neviděl.
69. Tato výpověď byla za splnění podmínek § 211 odstavec 1 trestního řádu čtena v hlavním líčení dne 16. 4. 2024.
70. Jeho údaje o charakteru jeho jednání korespondují s údaji svědka K. a soud je (včetně popisu toho jak situaci vnímal) proto posoudil jako v daném rozsahu za zcela věrohodné. Soud si je sice vědom rozporů s údaji svědka F. ale zde nelze přehlédnout dobu, kdy došlo k jejich poskytnutí, když údaje svědka S. jsou z doby relativně krátko po incidentu a pro soud tak věrohodnější.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

71. Pro úplnost je nutno zmínit, že v přípravném řízení byl k okolnostem vzájemného vztahu obžalovaného a poškozené B. (a tedy i možné motivaci jednání obžalovaného) v rámci podání vysvětlení vyslechnut dne 21. 7. 2023 i svědek M.S. (č. l. 198-201). Tento svědek, jak vyplývá z úředního záznamu (č. l. 564) spáchal dne 20. 12. 2023 sebevraždu (resp. k tomu datu byl nalezen oběšený). Stejně tak byl v rámci podání vysvětlení dne 13. 7. 2023 vyslechnut i jeden z dřívějších partnerů poškozené B., svědek M. Č. (č. l. 170-174 včetně situačního náčrtu), který dle úředního záznamu (č. l. 704) zemřel dne XXXXX v jedné z brněnských nemocnic. Vzhledem ke skutečnosti, že obžalovaný nedal ve smyslu § 211 odstavec 6 trestního řádu souhlas se čtením těchto úředních záznamů o podání vysvětlení, soud je neprovedl a k jejich údajům tak nemohl přihlížet.
72. Mimo těchto svědeckých výpovědí je obžalovaný ze svého jednání usvědčován nepřímou zejména zajištěnými kamerovými záznamy, kdy se jedná o kamerové záznamy (na 10 DVD) z okolí místa činu zajištěné od SVJ Společenství vlastníků bytového domu Palác Krona, Křenová 22, se sídlem v Brně, na ulici Křenová 22 (č. l. 419-431), a to z časového úseku od cca 12:00 hodin dne 11. 7. 2023 do 18:00 hodin dne 12. 7. 2023. Jedná se o záznamy ze dvou kamer označených jako „bocni kamera 1“ (dále jen Kamera 1) a „bocni kamery 2“ (dále jen Kamera 2), které jsou nainstalovány na bytovém domě Křenová 22 a snímají prostor před boční stranou tohoto bytového komplexu, před prodejnou sportovních potřeb Elementstore a pobočkou realitní kanceláře RE/MAX Delux a zachycují tak mimo jiné i oplocení areálu bývalého Dřevopodniku města Brna, kterým lidé z bezdomovecké komunity (zde zejména poškození a obžalovaný B.) vstupovali do tohoto areálu. Kamera 1 snímá prostor od pobočky realitní kanceláře RE/MAX Delux směrem k prodejně Elementstore a zachycuje tak po celý záznam i oplocení areálu. Kamera 2 snímá prostor od prodejny Elementstore k pobočce realitní kanceláře RE/MAX Delux a tím i křižovatku ulic Křenová a Vlhká, kdy po značnou část záznamu (pracovní dobu) je přímý pohled na vstup přes oplocení kryt roztaženým reklamním stanem červené barvy. Kamery nahrávají pouze pohyb před kamerou (reagují na pohyb) proto se nejedná o zcela kontinuální záznam, ale pouze o části, kdy je jimi detekován pohyb. Vzhledem ke skutečnosti, že kamery mají jiný pozorovací úhel, jsou pak s ohledem na toto částečně (v řádu sekund) posunuty i časy záznamů (zcela se nekryjí), když kamery logicky odlišně registrují např. příchod osob do zorného pole příslušné kamery.
73. Kamera 1 ze dne 11. 7. 2023 s názvem Krona_ch4_20230711120323_20230712115922 začíná zaznamenávat dle označení ve 12:03:23 hodin dne 11. 7. 2023 a končí ve 12:00 hodin dne 12. 7. 2023. Na záznamu není uveden aktuální čas, pouze délka kamerového záznamu za toto období od 12:00 hodin dne 11. 7. 2023 do 12:00 hodin dne 12. 7. 2023. Délka záznamu (za těchto 24 hodin) je 04:49:34 hodin. Kamera 2 ze dne 11. 7. 2023 s názvem Krona_ch5_20230711120001_20230712115112 začíná zaznamenávat dle označení ve 12:00 hodin dne 11. 7. 2023 a končí v čase 11:51:12 hodin dne 12. 7. 2023. Na záznamu není uveden aktuální čas, pouze délka kamerového záznamu, která činí 20:39:11 hodin (fakticky z těchto 24 hodin pouze něco přes 3:20 hodin kamera nedetekovala pohyb a nenahrávala, kdy lze logicky předpokládat, že se jedná zejména o dobu v nočních hodinách, kdy je zejména menší provoz na zachycovaném úseku komunikace, který jinak díky frekvenci pohybu vozidel vede k aktivaci záznamu).
74. Vyhodnocením těchto kamerových záznamů bylo prokázáno zejména:
75. Z hlediska pohybu obžalovaného B. a poškozených B. a G. je jejich první zachycený pohyb v rámci těchto záznamů v čase 01:50:40 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 05:08:00 hodin záznamu Kamery 2), tedy pravděpodobně okolo 17:00 hodiny dne 11. 7. 2023 (za denního světla), kdy tiito spolu vcházejí do areálu, kde je squat (v čase 01:51:00 až 01:51:15 hodin záznamu Kamery 1 a v čase cca 05:08:35 hodin záznamu Kamery 2 prolézají drátěným plotem) s tím, že poškozený G. má v ruce PET láhev (pravděpodobně s vínem). Dle charakteru chůze jsou všichni podnapilí.

76. Pro případnou další identifikaci nelze přehlédnout, že K. B., mimo vady chůze (kulhá na pravou nohu), má na sobě kratásky barvy khaki (shodné jako byly následně zajištěny v nemocnici viz foto č. l. 413-416), a tmavou transparentní halenku se světlými motivy (ve tvaru květu) s prosvítající červenou podprsenkou, na nohou má černé tenisky Adidas (se třemi bílými pruhy) a na zádech černý batoh. M. G. je oblečen do tmavého (modrého) trika, tmavých kratásů a mikiny (tuto má kolem pasu) a na nohou má světlou kotníkovou obuv. K. A. B. je oblečen do šedých tepláků s ohrnutými nohavicemi po lýtka, černého trika s bílým nápisem JORDAN, na nohou má bíločerné tenisky, na hlavě má hnědou kšiltovku a na zádech černý batoh.
77. V čase 02:20:40 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 06:05:35 hodin záznamu Kamery 2), tedy zhruba po hodině (pravděpodobně kolem 18:00 hodiny) pak K. A. B. (ve stejném oblečení s batohem ale bez kšiltovky na hlavě) odchází z areálu, kdy dle pohybu působí silně podnapile (jeho ne zcela koordinovaný pohyb může ale souviset i s předchozím napadením, které popsala svědkyně D.), když v prostoru otvoru v oplocení v čase 02:20:45 hodin záznamu Kamery 1 upadne na zem (ovšem nikoli na hlavu či na tvář). Při bližším pohledu (viz i samostatné foto č. l. 422) když prochází pod kamerou, je pod jeho levým okem vidět relativně čerstvý krvavý šrám, odřenina o velikosti asi 2x2 cm, kdy obličej i krk má výraznou červenou barvu.
78. V čase 02:56:25 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 08:53:45 hodin záznamu Kamery 2), tedy zhruba po třech hodinách po odchodu B. a po odjezdu hlídky Městské policie (tedy zhruba kolem 21:00 hodiny) odchází z areálu (prochází plotem) K. B. (ve stejném oblečení), která se do areálu vrací v čase 09:28:30 hodin záznamu Kamery 2 za již rozsvícených světel pouličního osvětlení tedy (minimálně) po cca půl hodině. Zde není při návratu zachycena na záznamu Kamery 1 (pravděpodobně s ohledem na trajektorii jejího příchodu nedošlo k aktivaci záznamu), když její návrat by musel být mezi časem 2:57:40 hodin zachycujícím močícího muže v bílém tričku (čas 9:04:00 hodin záznamu Kamery 2) a časem 2:58:15 hodin zachycujícím příchod svědkyně D. a dalších dvou mužů (čas 9:56:40 hodin záznamu Kamery 2).
79. K rozsvícení umělého pouličního osvětlení dochází v čase 09:17:55 hodin záznamu Kamery 2 (reálný čas 21:21 hodin dne 11. 7. 2023 viz zpráva TSB č. l. 675). V cca 03:20:00 hodin záznamu Kamery 1 se objevuje denní světlo a následně začíná i pohyb osob z areálu. V čase 13:45:50 hodin záznamu Kamery 2 (reálný čas 04:44 hodin dne 12. 7. 2023 viz zpráva TSB) dochází k vypnutí pouličního osvětlení. V tomto časovém úseku reálného času 07:23 hodin činí záznam Kamery 2 pouze 04:28 hodin a je tak zjevné, že v těchto večerních a nočních hodinách nebyl její záznam spuštěn cca 03:00 hodin (02:55 hodin) a zbývající doba záznamu pak nezachycuje pouze cca 00:25 hodiny (což je maximální možné zkreslení odhadovaných časových údajů této době předcházející či na tuto navazující).
80. V čase 03:22:45 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 15:15:35 hodin záznamu Kamery 2), tedy zhruba v 06:15 hodin již dne 12. 7. 2023 odchází z areálu M. G. oblečený v tmavém triku, který se do areálu po pár minutách v čase 03:23:35 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 15:18:00 hodin záznamu Kamery 2) vrací s doutníkem.
81. V čase 04:30:20 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 19:16:25 hodin záznamu Kamery 2), tedy nejdříve kolem 10:15 dne 12. 7. 2023, vstupuje do areálu K. A. B., oblečen do šedých tepláků a černého trika (s nápisem JORDAN), šedé mikiny okolo pasu, na zádech s černým batohem (fakticky ve shodném oděvu, ve kterém odtud včera odešel, pouze bez čepice a s mikinou navíc), když jeho příchod kamery registrují o cca 10 sekund dříve.

82. V čase 04:31:45 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 19:24:50 hodin záznamu Kamery 2), tedy cca po 10 minutách z areálu vychází K. A. B. (ve shodném oděvu v jakém vešel dovnitř) spolu s M. G. tento oblečen do červeného trika s bílým nápisem JORDAN, šedých kraťas a jdou směrem do centra.
83. V čase 04:33:30 hodin záznamu Kamery 1, v čase 19:31:40 hodin záznamu Kamery 2, tedy za cca 7 minut se vrací M.G. v jiném triku (barvy zelené-khaki) a v levé ruce drží PET lahev pravděpodobně s bílým vínem. U oplocení se obrací, kdy k němu asi na půl metru dochází K.A. B., který mu něco říká. Dle gestikulace to vypadá, že G. B. něco vysvětluje. Pak v čase 04:34:20 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 19:32:35 hodin záznamu Kamery 2) společně vstupují do areálu (čas může odpovídat cca 10:45 hodině).
84. Další přímo navazující záznam je již označením z data 12. 7. 2023. Kamera 1 ze dne 12. 7. 2023 s názvem Kroma_ch4_20230712120000_20230712175958 začíná ve 12:00 hodin a končí v 18:00 hodin dne 12. 7. 2023. Na záznamu opět není uveden aktuální čas, pouze délka kamerového záznamu, která je 02:24:23 hodin. Kamera 2 ze dne 12. 7. 2023 s názvem Kroma_ch5_20230712120000_20230712180016 začíná ve 12:00 hodin. Na záznamu není uveden aktuální čas, pouze délka kamerového záznamu, která činí 06:00:16 hodin a končí v čase 18:00:16 hodin dne 12. 7. 2023. Tím, že Kamera 2 snímá prostor směrem od prodejny Elementstore a zabírá křižovatku ulic Křenová a Vlhká (v dané době dne s prakticky nepřetržitým provozem), má tak kamera fakticky nepřetržitý záznam od 12:00 do 18:00 hodin dne 12. 7. 2023. Připočtením času na záznamu Kamery 2 k 12:00 hodinám (počátku záznamu), tak lze odvodit aktuální čas.
85. V čase 00:02:10 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 00:12:50 hodin záznamu Kamery 2) tedy v čase cca 12:15 hodin dne 12. 7. 2023 (po cca 1,5 hodině od vstupu) odcházejí společně z areálu K. A. B., oblečen shodně jako při vstupu, na zádech černý batoh, K. B., tato oblečena do obdobného oblečení jako dříve, tmavé halenky s bílým květinovým vzorem, černé tenisky zn. Adidas, na zádech černý batoh v pravé ruce černou mikinu, a M.G., který je oblečen do trika (barvy světle zelené-khaki), tmavých kraťasů, černé mikiny okolo pasu, bílých tenisek. Obžalovaný B., po projití otvoru v oplocení, ukazuje B. ránu pod levým okem, kdy tato se mu na ránu dívá, a pak všichni společně odcházejí směrem do centra města.
86. V čase 00:56:35 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 02:45:20 hodin záznamu Kamery 2), tedy po cca 2,5 hodině (kolem 14:45 hodin) přichází a v čase 00:57:00 hodin záznamu Kamery 1 (cca v čase 02:45:50 hodin záznamu Kamery 2) vstupují otvorem v oplocení do areálu (vrací se) G., B. a B., kdy G. a B. nesou každý jednu PET lahev pravděpodobně s bílým vínem.
87. V čase 01:42:55 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 04:04:15 hodin záznamu Kamery 2), tedy po cca jedné hodině a dvaceti minutách od návratu do areálu (kolem 16:05 hodin) pak K. A. B. vychází otvorem v oplocení z areálu, kdy v levé ruce drží reflexní tyčku asi 50 cm dlouhou (o této mluví i svědkyně D.). Při odchodu, když prolezl v čase 1:42:57 hodin záznamu Kamery 1 otvorem v oplocení, tak se dívá směrem do areálu, směrem, kde se nachází budova, ve které přespávali poškození G. s B., a pak pokračuje normálním krokem směrem na ulici Křenová. V čase 04:06:45 hodin záznamu Kamery 2 vychází B. (již bez hůlky) zpoza budovy na ulici Křenová 22 a jde po chodníku k úrovni otvoru v plotu do areálu, sundává si batoh a dívá se do něj, poté se dívá směrem do areálu. Po krátkém váhání v čase 01:45:33 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 04:07:30 hodin záznamu Kamery 2) vstupuje do areálu. V čase 01:47:05 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 04:10:19 hodin záznamu Kamery 2), po necelých 3 minutách od vstupu, tj. asi okolo 16:10 hodin, vychází B. z areálu otvorem v oplocení a jde rychlejším krokem (oproti předchozím zaznamenaným pohybům) pryč od areálu směrem k centru. Podívá se doprava a hned hlavu otáčí do výlohy prodejny, (pozn. tento pohyb lze interpretovat tak, jako by nechtěl s někým mluvit, či být osloven), pak se otočí doprava a mávne na po chodníku přicházející L.D. (v růžovém triku Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

s motivem „Snoopyho“) a jejího přítele M.M., kteří krátce před tím vystoupili na zastávce z tramvaje a přešli silnici. D. na něj něco mluví, ale B. zavrtí hlavou, mávne rukou a jde dál. D. pak pokračuje s M. ke vstupu do areálu (díry v oplocení) a v čase 01:47:40 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 04:10:50 hodin záznamu Kamery 2) vstupují do areálu bývalého Dřevopodniku města Brna.

88. V době, kdy mohlo dojít k založení požáru a době tomuto krátce předcházející či následující (tedy od cca 01:30:00 hodin do 01:50:00 hodin záznamu Kamery 1, případně od cca 04:00:00 hodin do 04:15:00 hodin záznamu Kamery 2) pak kamerové záznamy nezachycují mimo již popsaných osob nikoho dalšího. Fakticky až v čase 01:51:25 – 01:51:45 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 04:16:20 hodin záznamu Kamery 2) relativně klidným krokem odchází z areálu L.D. (opět v růžovém triku s motivem „Snoopyho“), která se dívá do telefonu, společně s M.M., který nese modrý pytel s věcmi a růžovou dětskou koloběžku (které do areálu přinesl v čase 00:12:50 hodin tohoto dne).
89. K údajům svědkyně D., která poměrně problematicky popsala kontakt s mužem napadeným dne 11. 7. 2023, a to i z hlediska jeho ztotožnění s obžalovaným, se soud zabýval i okolnostmi možného kontaktu této svědkyně s další osobou dne 11. 7. 2023, a to i ve vztahu k jí zmiňované možné záměně nahrávky (jejímu oblečení konkrétní den). Co se týče jejího zaznamenaného pohybu tak tato v čase 00:52:55 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 02:32:30 hodin záznamu Kamery 2), tedy dne 11. 7. 2023 v čase teoreticky kolem 14:30 hodin přichází od centra, oblečená do šedého trika, šedých krat'as, bílých pantoflí, vlasy má sepnuty červeným skřipcem, přes levé rameno má černou dámskou kabelku a v čase 00:53:07 hodin záznamu Kamery 1 vstupuje do areálu. V čase 01:24:48 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 03:59:45 hodin záznamu Kamery 2), tedy po zhruba 1,5 hodině z areálu společně se svým přítelem M.M. odchází, kdy je oblečena ve stejném oděvu a M. je oblečen do pruhovaného trika, šedých krat'asů, tmavé obuvi, přes levé rameno nese černou brašnu, v levé ruce drží černou kšiltovku, a jdou směrem na ulici Křenová. L.D. se do areálu vrací společně s romskou dvojicí (mužem a ženou, kdy teoreticky se může jednat o její blízké příbuzné, dceru atd.) v čase 01:59:40 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 05:23:00 hodin záznamu Kamery 2), tedy někdy kolem 17:15 hodin a za nimi vstupuje do areálu další muž v černém oblečení, který z areálu odchází za cca 5 minut (v čase 02:03:30 hodin záznamu Kamery 1 a v čase 05:28:45 hodin záznamu Kamery 2). Romská dvojice pak odchází z areálu asi po půl hodině (v čase 02:09:25 – 02:09:55 hodin záznamu Kamery 1 a v čase 05:53:50 – 05:54:35 hodin záznamu Kamery 2) a L.D., nyní oblečena do červeného trika, odchází z areálu směrem na ulici Křenová v čase 02:45:05 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 06:38:20 hodin záznamu Kamery 2) tedy po další třičtvrtě hodině v cca 18:45 hodin.
90. Do areálu se pak společně s M. M. a dalším mužem v černém oblečení vrací v čase 02:58:20 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 09:07:35 hodin záznamu Kamery 2), kdy do areálu vstupují v čase 09:07:50 hodin Kamery 2. Muž v černém oblečení z areálu odchází v čase 03:08:05 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 12:12:05 hodin záznamu Kamery 2) a jde směrem na ulici Křenová.
91. V čase 03:44:40 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 17:51:45 hodin záznamu Kamery 2), tedy dne 12. 7. 2023 ráno rámcově kolem 09:00 hodin (fakticky po přespání) L.D. spolu s M.M. odchází z areálu, nyní oblečena v růžovém triku, bílých teniskách s tmavým batohem.
92. Dále je L. D. zachycena kamerou před areálem na chodníku na ulici Křenová kolem 13:00 hodin po dobu, kdy její přítel M.M. s červeným batohem na zádech (v čase 00:12:50 hodin záznamu Kamery 1 a v čase 00:53:10 hodin záznamu Kamery 2) vstupuje do areálu, přičemž nese dětskou růžovou koloběžku a modrý pytel s věcmi a následně (v čase 00:13:10 hodin záznamu Kamery 1 a v čase 00:53:35 hodin záznamu Kamery 2) z areálu již bez koloběžky a pytle, které zde někde uschoval, odchází.
93. Další vstup do areálu v čase 01:47:40 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 04:10:45 hodin záznamu Kamery 2) pak souvisí s již popsaným kontaktem s obžalovaným B., kdy svědkyně D. má na sobě Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

delší růžové triko s nyní viditelným motivem „Snoopyho“, světlé kalhoty (tepláky) a bílé tenisky, tedy shodný oděv, ve kterém z areálu před cca sedmi hodinami odešla. Na tento pak navazuje společný relativně klidný odchod L. D. s M. M. (mj. bez otáčení se, či jiné reakce na požár) v čase 01:51:25 – 01:51:45 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 04:16:20 hodin záznamu Kamery 2), tedy po cca 6 minutách, kdy M. opět nese (nyní tedy odnáší) modrý pytel s věcmi a růžovou dětskou koloběžku a D. se dívá do telefonu. Tyto věci (modrý pytel s věcmi a růžovou dětskou koloběžku), pak v čase 01:59:40 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 04:39:50 hodin záznamu Kamery 2) tedy cca po další půl hodině, D., přicházející směrem od centra, dává (schovává) za otvor v oplocení a odchází směrem na ulici Křenová, kde na ni čeká její přítel M.M..

94. K touto svědkyní zmiňované osobě v maskáčích (jak popisuje údajně napadeného, a co zmiňuje i ve vztahu k oblečení obžalovaného) jsou na kamerových záznamech zachyceny pouze dvě situace, a to dne 11. 7. 2023 kdy v čase 01:54:45 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 05:17:30 hodin záznamu Kamery 2) tedy večer zhruba v čase 17:10 hodin (a v době, kdy se v areálu již krátce nachází G. s B. a B.), kdy od ulice Křenová do areálu vstupuje mladý Rom v maskáčových kalhotách s odhalenou hrudí, kdy přes rameno má kus zelené textilie (pravděpodobně triko), který z areálu odchází následujícího dne 12. 7. 2023 v čase 03:28:30 hodin záznamu Kamery 1 (v čase 17:09:40 hodin záznamu Kamery 2) tedy ráno zhruba po 08:00 hodin (logicky po přespání), ve stejném oblečení, tedy maskáčových kalhotách a zeleném triku (toto má nyní již oblečeno na horní části těla a nikoli přehozené přes rameno). Zjevně se tedy nejedná o osobu, která by byla napadena a odešla, ale naopak se jedná o osobu, která zde zůstala přes noc.
95. Logicky se tak ve vztahu k možnému opakovanému kontaktu s totožnou osobou a zejména setkání dne 11. 7. 2023 s popisem charakteristik napadení na této osobě (jak uvádí tato svědkyně) nabízí pouze kontakt právě s obžalovaným B. v čase od 01:49:45 hodin záznamu Kamery 1 do 02:20:40 hodin záznamu Kamery 1, kdy obžalovaný B. odešel z areálu. Tomuto nepřímě odpovídají i údaje obžalovaného v rámci výpovědi ze dne 20. 9. 2023 o vzájemném kontaktu, kdy uvedl, že den předtím (tedy 11. července 2023) se na místě potkal s nějakými Cikány (arg.: mezi nimi byla Cikánka, jejíhož syna znal). Jeho další údaje však spíše reflektují kontakt dne 12. 7. 2023, když uvedl, že Cikánka, jejíhož syna znal, se jej ptala, co tam dělá. Protože byl opilý, neměl chuť se s nimi bavit a šel po svém.
96. Z protokolu o ohledání místa činu s náčrty a fotodokumentací (č. l. 5-43) bylo prokázáno místní uspořádání na místě, kde došlo k požáru, kde se zdržovali poškození, místa, kudy byli zachráněni a stejně tak místa nálezu chemických či věcných stop. Zajištěné stopy pak byly zkoumány odborným policejním pracovištěm, kde byla zpracována příslušná odborná vyjádření.
97. Z těchto listinných důkazů i ve spojení s listinami a fotografiemi z prověrky na místě (č. l. 130-138 včetně DVD) bylo jednoznačně prokázáno, že v místnosti, kde přebývali poškození, bylo pouze jedno okno, které bylo zamřížované kari sítí, ve vedlejší místnosti v horním patře, odkud došlo k jejich záchraně, se pak nacházely dvě okna, která obě byla zamřížovaná kari sítěmi. K obhajobě obžalovaného pak lze zmínit, že na foto č. 125 se na stolku nachází pravděpodobně sušená rostlinná hmota (pravděpodobně tabák – rozbalený doutník), ale nikoli cigaretové papírky.
98. Dalšími listinami jsou pak doklady ke zdravotnímu stavu poškozených, kdy se jedná o protokoly o prohlídce těla s fotografiemi K. B. (č. l. 214-218) a M. G. (č. l. 219-221), na kterých byl zaznamenán aktuální stav poškozených K. B. a M. G..
99. K otázce rozsahu a charakteru zranění poškozené K. B. byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství, č. 2693/2023 soudním znalcem MUDr. Bc. Markem Votavou (č. l. 226-246), který byl za splnění podmínek § 211 odstavec 5 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 16. dubna 2024. Z tohoto znaleckého posudku, kdy znalec měl k dispozici nejen vlastní spisový materiál, ale i dostupnou zdravotnickou dokumentaci poškozené od poskytovatelů zdravotnických služeb, bylo prokázáno, že poškozená K. B. v souvislosti s jednáním Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

obžalovaného utrpěla popáleniny 2.-3. stupně na obou horních a dolních končetinách, popáleniny 2. stupně na zádech a nepatrně na obličeji, kdy celkový rozsah popálenin byl 42 % povrchu těla, a dále inhalační trauma se selháním dýchání a nutností umělé plicní ventilace po dobu 12 dní. Zranění poškozené vzniklo působením vysoké teploty a vdechováním zplodin hoření, požár budovy je způsobit ke vzniku tohoto poranění. Její zranění je nutno hodnotit jako poranění těžké, život ohrožující. K. B. byla napojena na umělou plicní ventilaci, musely ji být podávány infuze k náhradě ztrát tekutin popálenými plochami, léky na podporu krevního oběhu, antibiotika proti infekci popálených ploch. Bez lékařské pomoci by došlo k úmrtí K.B.. Stejně tak, pokud by zůstala déle v hořící budově, mohlo dojít k jejímu úmrtí v důsledku otravy oxidem uhelnatým či uhořením. Poškozená K. B. byla výrazně omezena v obvyklém způsobu života po dobu 5 týdnů, zranění u ní zanechává plošné viditelné jizvy na horních i dolních končetinách, kde byly popáleniny 3. stupně.

100. K otázce rozsahu a charakteru zranění poškozeného M.G. byl soudním znalcem MUDr. Bc. Markem Votavou zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství č. 2692/2023 (č. l. 257-284), který byl za splnění podmínek § 211 odstavec 5 trestního řádu čten v hlavním líčení dne 16. dubna 2024. Z tohoto znaleckého posudku, kdy znalec měl k dispozici nejen vlastní spisový materiál, ale i dostupnou zdravotnickou dokumentaci poškozeného od poskytovatelů zdravotnických služeb (léčebné péče zejména v souvislosti s jeho následnou hospitalizací), bylo prokázáno, že poškozený M.G. v souvislosti s jednáním obžalovaného utrpěl popáleniny 1.-2. stupně na 7 % tělesného povrchu, popáleniny druhého stupně byly na obou dlaních a dlaňových plochách prstů, popáleniny prvního stupně byly na hřbetu nosu, na krku a na obou bérkách. Zranění vzniklo působením vysoké teploty, kdy požár budovy je způsobit ke vzniku těchto zranění. Popáleniny dlaní a prstů mohly vzniknout kontaktem s mříží, která v důsledku požáru měla vyšší teplotu. Zranění M.G. lze označit jako lehká, neohrozila jej na životě. Poškozený M.G. byl omezen v obvyklém způsobu života po dobu hospitalizace, a to 4 dny, a dále po propuštění, kdy měl obvazy na obou rukou, kdy tyto neměl snímat a ruce namáčet. Z další zdravotnické dokumentace nevyplývá, kdy došlo ke zhojení popálenin, když M. G. se na kontrolu dne 18. 7. 2023 nedostavil, protože byl hospitalizován pro absces pravé hýždě a pravé plíce. Ale lze předpokládat, že nejzávažnější popáleniny rukou mohly být zhojeny za 2-3 týdny. Tedy omezen v obvyklém způsobu života mohl být po dobu 2-3 týdnů. Závažný stav, pro který byl M. G. dlouhodobě hospitalizován (hospitalizace od 18. 7. 2023) nesouvisel s popáleninami. Pokud by poškozený zůstal déle v hořící budově, mohlo dojít k jeho úmrtí v důsledku otravy oxidem uhelnatým či uhořením. Závažný stav, pro který byl následně dlouhodobě hospitalizován, nesouvisí s popáleninami.
101. Spisový materiál pak také obsahuje lékařskou zprávu týkající se zdravotního stavu svědka D.S. (č. l. 292-293), který byl zraněn při poskytování pomoci poškozeným u hořící budovy, kdy tato, i s ohledem na závěry k náhradě škody, fakticky nemá k věci vypovídací hodnotu, pouze dokumentuje aktivitu tohoto svědka, který bez ohledu na vlastní zdraví pomáhal poškozeným.
102. Z odborného vyjádření Krajského ředitelství policie Jihomoravského kraje, OKTE, z oboru kriminalistika, odvětví chemie (č. l. 211-212) bylo ze vzorků ohořelých hmot z požářiště a kapaliny ze zajištěného kanystru prokázáno, že ve vzorcích ohořelých hmot (stopy č. 1-3) byly nalezeny stopy chemických látek (mj. styrenu, benzenu, terpenů apod.), které vznikají při termickém rozkladu např. polystyrenu či ropných materiálů obsahujících aromatické uhlovodíky (některých plastů), či při tepelné degradaci plastů např. polyethylenu či kaučuku. Ve vzorku č. 4 bylo prokázáno, že v kanystru se nachází kyselá kapalina pravděpodobně na vodní bázi, která je nehořlavá. Nad touto pak byla zjištěna přítomnost hořlavých těkavých par (butanolu, methylpropanolu, toluenu apod.). Ve stopách 1-3 nebyla jednoznačně prokázána přítomnost konkrétního ropného produktu, který lze použít jako akcelerační hoření (pohonné hmoty, ředidla, organická rozpouštědla). Lze tedy uzavřít, že nebylo prokázáno (a spíše je nepravděpodobné), že by v daném případě byl k zapálení (iniciaci požáru) použit nějaký akcelerační hoření. Tato skutečnost ovšem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

k danému skutku nemá zásadní vypovídací hodnotu, když pouze vylučuje onu teoretickou variantu, že by si pachatel pro zapálení objektu připravil technické předpoklady, tedy dané jednání minimálně určitou dobu plánoval, což v tomto případě zjevně nenastalo.

103. Z odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje z oboru vyšetřování příčin požárů (č. l. 367-377) byla (na základě svědecké výpovědi osoby oznamovatele /svědka F./ a na základě odborného odhadu vyšetřovatele požárů) doba vzniku požáru stanovena na 15:55 hodin \pm 10 minut. Požární ohnisko bylo stanoveno na levou část jednopodlažní budovy (při čelním pohledu). Na základě ohledání, odhoření materiálu a ohniskových stop bylo kriminalistické ohnisko požáru stanoveno do zadní části průchodu, přibližně ke dveřím vlevo do místnosti. Zde se nacházel vrchol pomyslného ohniskového kužele. Místnost vlevo byla zaplněná blíže nezjištěným odpadem. Z průchodu se požár po uložení různorodém odpadu rozšířil do místnosti vlevo a vpravo po hořlavé konstrukci na střešní konstrukci. V návaznosti na dokumenty poskytnuté Policií ČR (doznání K. A. B. k úmyslnému zapálení), nelze na základě výše uvedených faktů a zadokumentovaných skutečností tuto verzi příčiny vyloučit. Jako příčina vzniku požáru proto bylo stanoveno úmyslné zapálení, kdy iniciátorem hoření byly zápalky nebo zapalovač. Došlo k zapálení papíru, následně k hoření nezjištěných hořlavých látek a dřeva. K rozšíření požáru stačil papír odhozený do dalšího lehce zápalného materiálu, především textilií, nebo lehčených plastických hmot. V odborném vyjádření je také konstatováno porušení předpisů o požární ochraně ze strany obžalovaného, a to konkrétně porušení § 17 odstavec 1 písmeno a) zákona číslo 133/1985 Sb., o požární ochraně, kdy „Základní povinnosti fyzických osob je počínat si tak, aby nedocházelo ke vzniku požáru, zejména při používání tepelných, elektrických, plynových a jiných spotřebičů a komínů, při skladování a používání hořlavých nebo požárně nebezpečných látek, manipulací s nimi nebo s otevřeným ohněm, či jiným zdrojem zapálení“. Samo toto porušení bez dalšího lze kvalifikovat jako přestupek dle § 78 odst. 1, písm. r) citovaného zákona, kde je uvedeno: „Přestupku na úseku požární ochrany se dopustí ten, kdo způsobí svým jednáním požár, nejde-li o trestný čin“.
104. V návaznosti na provedenou prověrku na místě byl vypracován doplněk k tomuto odbornému vyjádření (č. l. 379-380), ze kterého vyplývá, že při ohledání průchodu byla zjištěna opadaná omítka na levé straně průchodu. Tato opadaná omítka tvořila tzv. ohniskový kužel, kde ve špičce kuželu bylo stanoveno kriminalistické ohnisko požáru. Místo zaznačené obžalovaným při provedené prověrce na místě bylo posunuté cca o 1 až 2 metry blíže ke vchodu, i místo označené obžalovaným bylo označeno za možné místo iniciace požáru (cca metr blíže k vchodu). Nelze také zcela vyloučit verzi obžalovaného o odhození cigaretového nedopalku, a to v případě, že by tento dopadl do prostoru, kde mohl být lehce zápalný materiál (např. papír nebo vata).
105. V návaznosti na odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie pak v rámci druhého doplňku bylo uzavřeno, že závěry odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví chemie nemají vliv na závěry odborného vyjádření Hasičského záchranného sboru Jihomoravského kraje z oboru vyšetřování příčin požárů ve znění jeho doplňku (č. l. 382).
106. Zpracovatel původního odborného vyjádření, nprap. Aleš Hrnčír v hlavním líčení dne 16. 4. 2024 potvrdil závěry tohoto odborného vyjádření včetně doplňků, kdy vysvětlil, že v době zpracování prvotního odborného vyjádření (před jeho doplňky) měl od policie k dispozici kopii výsledku (tehdy) obviněného, kde bylo popsáno, že tento se přiznal, že odhodil zapálený papír do toho nepořádku v chodbě, a proto bylo v odborném vyjádření jako závěr uvedeno, že se jedná o úmyslné zapálení, protože jediná další možnost by byla nedbalostní jednání neznámé osoby. V případě, že by tento podklad neměl, tak by příčina požáru zůstala nezjištěna s tím, že jediné dvě možné verze příčiny by byly buď úmyslné zapálení neznámou osobou, eventuálně druhá možnost nedbalostní jednání neznámé osoby, protože se na místě nevyskytovaly žádné možné iniciátory, ani samovznětlivé látky a nemohlo tudíž dojít k požáru z jiného důvodu, než nedbalostního nebo úmyslného jednání. Tyto skutečnosti jsou pak uvedeny v doplňku odborného vyjádření.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

107. Obecně ke zpracování odborného vyjádření v případech požáru uvedl, že se v něm hodnotí, kde požár vznikl, když jsou tři ohniska požáru, tzn. kriminalistické (kde by požár měl vzniknout), dále svědecké (kde byl požár nejdříve zpozorován svědky) a požární (kde byla největší intenzita hoření). Dále se zjišťuje příčina vzniku požáru, tzn., jestli se jednalo o nějakou technickou závadu, nebo nějaké protiprávní jednání. Přitom se vychází z ohledání místa požáru, které provádí (mj. on jako vyšetřovatel požárů) poté, co jednotky požární ochrany požár zlikvidovaly, event. jak se na místo dostanou, a probráním místa zjišťují, zda jsou tam nějaké zbytky zařízení, které by mohlo způsobit požár, případně tam nejsou. V tomto konkrétním případě žádné takové věci, které by mohly požár iniciovat, nebyly nalezeny, stejně tak jako případné akceleranty požáru. Zde pak poukázal i na odborné vyjádření OKTE z oboru kriminalistiky, odvětví chemie. V daném místě (v té chodbě), kde došlo k požáru, byl nakupen nepořádek lehce hořlavého materiálu (papíry, lepenka, textilie, snadno zapálitelné plasty), takže použití akcelerantu tam bylo prakticky bezpředmětné. On sám na místě přítomnost akceleraantů hoření nezaregistroval. Byly tam klasické ohniskové příznaky, které směřovaly do chodbičky, protože kdyby tam byl použit akcelerant (benzín apod.), tak by to mělo daleko rychlejší průběh. Ohniskový kužel, který vzniká při hoření, má charakteristický tvar, čím víc je otevřený, tím je ten rozvoj požáru menší s menší intenzitou, a když je přítomen nějaký akcelerant hoření nebo něco takového, tak je ten kužel úzký a strmý, protože dochází k rychlému rozhořívání v daném místě. V daném konkrétním případě stopy svědčily pro pomalejší rozvoj požáru (bez užití akceleraantu), kdy iniciátorem požáru byl nějaký zdroj otevřeného ohně, tzn. zápalka, zapalovač, případně je zde možností i zahoření od odhozeného nedopalku.
108. K dotazům ohledně stanovení co nejpřesnější doby vzniku požáru (zapálení onoho nepořádku) uvedl, že k tomu se lze vyjádřit pouze teoreticky. V případě papírového odpadu, tak při zahození nějaké zápalky dojde okamžitě k rozhořívání, při odhození nedopalku cigaret se jedná o desítky sekund maximálně řádově nějaké minuty a potom záleží, jak je to tam nakumulováno, jak rychle dochází k rozhořívání požáru, jaké jsou tam látky. Nedá se to přesně určit, ale jsou to řádově minuty, než by toto (zahoření, požár) mohlo být zpozorováno někým, kdo by byl v nejbližším okolí. Aby se to dostalo dále, aby došlo k většímu rozhoření, vývinu kouře apod., tak tam záleží na tom, jaké látky by se na tom podílely, jaké by tam byly plasty, jaká by byla kouřivost, v daném místě to fungovalo jako takový průduch, následně to schodiště fungovalo jako komín, kam se ten kouř šířil nejdříve a byl by asi nejdříve zpozorován, jak vychází z těch oken v sousední budově.
109. K verzi obžalovaného, o zahoření od odhozeného nedopalku v době jeho prvního odchodu z místa a následného požáru v době jeho druhého příchodu po cca 3-4 minutách, potvrdil, že po 3-4 minutách by už tam minimálně malý vývin kouře být musel. V této době (3-4 minuty po předpokládaném vzniku požáru), by se daným místem dalo určitě projít, ale jak docházelo k dalšímu rozvoji požáru a většímu vývinu kouře, tak by to bylo stále složitější.
110. Vyloučil ale, že by v době zpozorování požáru svědky (cca v 16:10-16:11 hodin) a prezentovaného údaje, že by v dané době měly plameny dosahovat ke střeše objektu, tento stav mohl souviset se zapálením v čase cca tři minut před jeho zpozorováním (za tuto dobu by se požár takto nerozhořel). Pokud by ovšem k zapálení došlo cca 8 minut před zaregistrováním požáru (tedy kolem 16:02-16:03 hodin), tak by tento stav možný byl, zde by ovšem vždy záleželo i na dalších okolnostech.
111. Po přerušení výslechu a možnosti vyslechnout údaje svědků K. a F., a po seznámení s konkrétními časovými údaji jejich volání, k opakovaným dotazům ohledně možné specifikace doby zapálení (v návaznosti na objektivní údaje volání) fakticky opakovaně teoreticky uvedl, že by záleželo na charakteru zapálení. Pokud by se jednalo o zapálení nějakým plamenem, nebo hořícím papírem, tak by byl rozvoj požáru rychlejší, protože prvotní iniciace by už byla větší a rozvoj by byl rychlejší. Pokud by to byl odhozený nedopalek, tento by musel v tom papíru napřed chvíli žhnout, papír by se pomalinku rozhoříval, a v takovém případě by se jednalo řádově o nějaké minuty. Bylo by to delší než při zapálení přímo plamenem. Konkrétní časové údaje (např. k vnímatelnosti požáru dalšími osobami) však není schopen uvést.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

112. Následně k popisu svědků ohledně prvotní registrace jakéhosi oparu uvedl, že v té době to již muselo nějakou dobu hořet (rozhořivat se), kdy následný bílý dým odpovídá hoření přírodních materiálů (papíru apod.) a tmavý černý dým pak odpovídá hoření plastů. Registrace světlého oparu (možná střechou prosakujícího kouře) by byla možná po cca 5 minutách od prvotní iniciace (zapálení).
113. K údajům obžalovaného ohledně vnímaného rozsahu požáru při jeho návratu do areálu uvedl, že není schopen uvést délku trvání požáru při tomto popisu (tedy, jak dlouho před návratem obžalovaného došlo k zahoření), když díky různorodosti hořícího materiálu k takovému rozhoření mohlo dojít za 1 minutu, ale taky za 4 minuty.
114. Dále doplnil, že běžně se uvádí, když se počítají nějaké modelové případy, že prvních 10 minut je intenzita požáru poloviční než ta, která následuje, protože dochází k rozhořování předmětů, kdy se napřed musí okolí toho, co už hoří, nahřát na zápalnou teplotu, aby mohlo dojít k rozšíření požáru. Dle něj trvalo kolem 5-7 minut, než začaly být svědkům, kteří to ohlásili, viditelné příznaky, což by odpovídalo i tomu, že následně na to, po cca 3 minutách začal prudký vývoj hoření, což odpovídá zhruba 10 minutám od vzniku požáru.
115. K možné dataci (času) vzniku požáru pak soud v hlavním líčení dne 16. 4. 2024 doplnil dokazování výsledky osob, které požár oznámily, tedy O.K. (volajícího linku 150 v čase 16:10:45 hodin) a O.F. (volajícího linku 150 v čase 16:11:52 hodin), audiozáznamy těchto hovorů a následně i listinnými materiály.
116. Svědek O.K. uvedl, že dne 12. července 2023 kolem 16. hodiny, viděl z místa svého pracoviště v 9. patře budovy Vlněna 7, stoupat dým z areálu staré továrny, která se z jeho pohledu nachází za objektem pneuservisu, a aktuálně ji bourají. Co bylo zajímavé a co jej upoutalo a hned zareagoval, bylo to, že ten sloupec dýmu velmi rychle nabýval na svém objemu, v podstatě během méně než minuty ten sloupec dýmu velmi zmohutněl. Proto rychle zavolał linku 150, tam popsal, že se jedná o ulici XXXXX atd., a v okamžiku, kdy telefon pokládal, nebo chvíli poté, už vjížděly do ulice hasičské vozy. Potom byli všichni svědky té události, tedy že tam nějaký pán z pneuservisu vylezl na takový přístřešek z vlnitého plechu a začal se dobývat holými rukami do okénka, na kterém byla asi kari síť, nebyla to velká mříž, protože ji poměrně dobře strhával a a vytáhl odtud dva lidi. Poté zkolaboval, ale to už tam byli hasiči s kyslíkovými bombami.
117. Na doplňující dotazy pak upřesnil, že na linku 150 volal cca do minuty od okamžiku, kdy kouř, který byl oním impulzem, zaregistroval. Vybavuje si, a je to vidět trochu na těch fotkách, že na počátku byl kouř tmavě šedý a postupně prorůstal takovými černými pruhy a pak celý zčernal. Prvotní vjem tam mohl být v rozmezí 16:08 až 16:10 hodin (mohly to být i dvě minuty), když z počátku s kolegou z kanceláře přiskočili k oknu, asi si vyměnili i nějaká expresivní slova, a až potom telefonoval. Od prvního okamžiku bylo jasné, že to není pálení listí nebo jiná odpolední kratochvíle, protože rychlost nabývání objemu kouře, ta prudkost, byla obrovská. Neví sice jaký materiál tam hořel, ale z relativně úzkého pruhu kouře, ten objem nabyl velmi rychle. K zásahu osoby z pneuservisu pak dodal, že tento již není schopen přesně popsat, domnívá se, že vytahoval z okna dvě osoby, kdy jedna možná vylezla sama a s druhou mu pomáhali hasiči. Každopádně prokázal nadlidské úsilí, opakovaně se k oknu vracel, když odstraňoval tu kari síť, v určitém okamžiku zůstal i ležet, patrně přiotrávený tím dýmem, a znovu se „zvetil“ a znovu šel pomáhat.
118. K fotografiím, které poskytl policii (č. l. 433-435) uvedl, že se ještě dnes na tyto díval v tabletu a z metadat si vybavuje čas jejich pořízení, a to 16:20 až 16:21 hodin daného dne, což koresponduje s údaji z úředního záznamu (čas 16.21 až 16.25 hodin), kdy on sám tyto údaje policistům nesdělil a

museli je tak získat právě z metadat snímků, které policii přeposlal. V mobilu (v jedné síni při výslechu) již tyto snímky nenašel.

119. Svědek O. F. uvedl, že ten den zrovna s kolegou přezouvali zákazníkovi auto. Když to dodělali, tak vyšli do prostoru dvora, kde si kolega všiml dýmu, a proto se šli podívat, co se děje. Dým narůstal na intenzitě, asi během minuty na dvoře prakticky nebylo vidět, tak vzal telefon a volal hasiče. Mezitím, co hasiči přijížděli, tak protože přijížděli do vedlejšího areálu, tak je s tím zákazníkem vyběhli navigovat, aby přijeli na správné místo. V té chvíli za zamřížovaným oknem v prvním patře začala volat nějaká osoba o pomoc, takže jak utíkali pro hasiče, tak kolega, jeho zaměstnanec (svědek S.), vzal žebřík, vylezl na střechu a začal vyprošťovat ty osoby. Následně doplnil, že pro hasiče vyběhl právě v návaznosti na registraci volající osoby (muže), tak aby se k němu hasiči dostali, když přístup k onomu oknu byl z jejich areálu.
120. Na dotazy ohledně podrobnějších časových údajů doplnil, že přesné údaje si i s ohledem na tehdejší rozrušení nevybaví, ale když vyšli na dvůr a zaregistrovali dým (opar dýmu), tak tento v rámci minut zhoustl tak, že na tom dvoře nebylo vidět, což mohlo trvat asi 5 minut. Pravděpodobně o tom v té chvíli museli s kolegou spolu nějak komunikovat (kde, co hoří atd.), ale toto si prostě nepamatuje. Prvotní vjem byl tedy zrakový, když vycházeli na dvůr, tak první, kdo viděl opar dýmu, byl kolega, a říká: „Tady něco hoří“, tak se šli společně podívat, co se děje. Takže už bylo vidět, že někde něco hoří a pak šli po stopě toho dýmu a identifikovali to místo, kde, se to děje. Dým byl následně (po prvotním takovém oparu) hustý bílý a potom se jeho barva měnila do tmavší. Hasiče volal v době, kdy ještě nevěděl o nějakých požárem ohrožených lidech, protože se obával rozšíření požáru i na jejich objekt, když s ohledem na intenzitu dýmu (hustý bílý dým) se zjevně nejednalo jen o nějaké (drobné) „vzplanutí“. Až po tom hovoru zaregistrovali osobu (resp. kolega jej na ni upozornil), která volala o pomoc z okna, ze kterého šel dým. Proto utíkali na ulici, kam jako první (možná opět do cca 5 minut) dojela policejní hlídka, která začala odstříhávat zámeček od vedlejšího areálu, v té chvíli přijížděli i hasiči a oni je začali navigovat. Sled těchto rychlých událostí mohl trvat třeba 10 minut, ale možná i méně. Bylo to velmi rychlé, protože prakticky v rámci několika minut ten dým opravdu narůstal na intenzitě. Následně uvedl, že celkově do vyproštění osob to mohlo trvat cca 10 minut, když hasiči dojeli asi za pět minut a pomohli jeho kolegovi s vyprošťováním ženy, na což už neměl sílu, protože se nadýchal kouře. Bližší časové údaje není schopen uvést, kdy sice má v objektu kamery, ze kterých by bylo možné zjistit čas, kdy vyšli z dílny, ale záznamy archivuje pouze měsíc, a nikdo je tehdy po něm nechtěl, takže je již nemá.
121. Na předložených náčrtech a mapkách pak identifikoval objekt svého pneuservisu i místo, kde se nachází okno, ze kterého šel dým.
122. Ačkoli výpovědi obou těchto svědků zůstaly bez většího významu k samotné projednávané věci, resp. osobě pachatele a vlastnímu průběhu skutku, kdy v případě údajů svědka F. se tyto i částečně rozcházejí s údaji svědka S., lze z nich nepřímou dovedit dobu vzniku požáru. O věrohodnosti jimi představených údajů v zásadním rozsahu nemá soud pochybnosti, kdy tyto jsou v souladu s dalšími (objektivními) důkazy (např. audiozáznamy komunikace na tísňové linky apod.).
123. Z hlediska doby vzniku požáru, kdy tato mohla být zásadní pro úvahy o jednání obžalovaného, byly, mimo výše uvedeného odborného vyjádření, kde je zachycen časový údaj 16:11 hodin jako čas zpozorování požáru O.F., z přípravného řízení k dispozici pouze úřední záznam ze dne 12. července 2023 o vyslání hlídek PCR (č. l. 1-2) a úřední záznam o vstupu do obydlí, jiného prostoru nebo na pozemek, ze stejného dne (č. l. 3). Z těchto vyplývá, že v čase 16:13 hodin byly na místo vyslány hlídky, které v 16:15 hodin vstoupily na pozemek. Oznamovatelkou požáru přitom měla být svědkyně D..
124. Soud v této souvislosti proto vyžádal i jednotlivé záznamy o nahlášení požáru (a s nimi související zvukové nahrávky viz č. l. 642-656). Takto bylo prokázáno, že svědek O. K. volal dne 12. 7. 2023 v čase 16:10:45 hodin linku „150“ a svědek O. F. volal linku „150“ dne 12. 7. 2023 v čase 16:11:52
- Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

hodin. Další oznámení na linku „150“ jsou pak z času 16:13:49 hodin volající I. D. a z času 16:15:54 hodin volající T. B..

125. Tato skupina důkazů, nově obsáhle provedená v hlavním líčení, tak prakticky vyloučila prvotní úvahy orgánů činných v trestním řízení, že k zapálení hořlavých látek (a následnému vzniku požáru) obžalovaným došlo až při jeho návratu na místo činu, kdy je evidentní, že iniciace musela proběhnout již v době prvotního odchodu obžalovaného B. z daného „squatu“.
126. K výši způsobené škody na požárem zasažených objektech bývalé vzorkovny a skladu s garáží a průchodem na adrese Brno, Rumiště 5, p. č. 1116/3 a 1116/4, vše v k. ú. Trnitá, bylo zpracováno odborné vyjádření č. 48/2024 z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady se specializací oceňování nemovitostí, a dále z oboru stavebnictví znalkyně Ing. Jitky Streitové (č. l. 693-702). Ze závěrů tohoto odborného vyjádření pak bylo prokázáno, že na výše uvedených budovách došlo v důsledku požáru ke ztrátě jejich hodnoty (škodě) v celkové částce cca 120.000 Kč (119.890 Kč). V případě budovy vzorkovny klesla její hodnota ze 177.240 Kč na 91.650 Kč a v případě skladu s garáží a průchodem klesla jeho hodnota ze 74.690 Kč na 40.390 Kč.
127. Na základě těchto důkazů považoval soud jednání obžalovaného za bezpečně a spolehlivě prokazané, a to tak, že o něm nejsou důvodné pochybnosti, jak ostatně vyžaduje ustanovení § 2 odstavec 5 trestního řádu a po zhodnocení všech důkazů jednotlivě i ve vzájemných souvislostech proto uznal obžalovaného vinným skutkem tak, jak je popsán ve výrokové části tohoto rozsudku, když dospěl k následujícímu závěru:
128. Obžalovaný dne 12. července 2023 okolo 16:05 hodin, v Brně na ulici Rumiště číslo 5, kde byl na návštěvě u K. B., a M. G., kteří zde bydleli na squatu, poté, co od nich po hádce s K. B. odcházel, v prostoru u vstupu do budovy, poblíž schodiště do patra, přesně nezjištěným způsobem zapálil hromadu zde se nacházejícího hořlavého materiálu, a z místa odešel, přesto, že si byl vědom, že se v budově nachází minimálně dvě osoby, které předtím navštívil, a které v důsledku svého stavu (značné opilosti a únavě) mají omezené možnosti reakce a stejně tak si zejména musel být, i s přihlédnutím k vlastní zkušenosti, minimálně vědom toho, že jeho jednání (a to i v minimální verzi pouhého odhození nedopalku cigarety do prostoru, kde se nacházel hořlavý materiál) může vést ke vzniku požáru, což obecně představuje zdravotní riziko pro osoby v jeho blízkosti a v tomto konkrétním případě pro poškozené s ohledem na jejich stav i riziko minimálně vážné poruchy zdraví a byl s ním srozuměn (minimálně smířen), když po založení požáru sice místo opustil, ale cca po 3 minutách se na místo vrátil, aby „zkontroloval situaci“, ale následně bez přivolání jakékoliv pomoci po dalších cca 3 minutách z místa opět odešel. Popsané zapálení hořlavého materiálu pak mělo za následek vznik požáru, který se rozšířil v prostorách vstupu, hořlavých částí objektu a okolí, načež žár a kouř směřovaly mimo jiné právě do objektu, kde se nacházeli M. G. a K. B., kteří po zjištění požáru se snažili jediným možným východem z domu uniknout, což se jim však vzhledem k velkému žáru nepodařilo, a tak se vrátili zpět do patra, kde přes okno přivolali pomoc, kterou jim poskytl ve vedlejší dílně pracující D. S., který společně s M. G. mříž vytrhl, načež se M.G. podařilo z budovy uniknout, K.B. pak z domu vyprostili přivolání hasiči. Uvedeným jednáním způsobil K.B. vícečetné popáleniny 2. a 3. stupně v oblastech dolních a horních končetin, na zádech, trupu a obličeji o celkové ploše cca 42 % povrchu těla, M. G. vícečetné popáleniny na cca 10 % těla a zapálením objektu jeho majiteli, poškozenému Statutárnímu městu Brno, pak způsobil na zapáleném a sousedním objektu majetkovou škodu v celkové výši 119.890 Kč.
129. Při ustálení skutkového děje se soud primárně zabýval otázkou, zda skutek (vlastní zapálení věci v objektu) opravdu spáchal obžalovaný a nemohla jej spáchat jiná osoba či osoby. Pro skutečnost, že pachatelem byl právě obžalovaný, svědčí mimo jeho doznání (minimálně v rozsahu odhození nedopalku cigarety do oblasti s hořlavým materiálem) zejména jeho následné jednání, návrat, při zhodnocení jeho údaje o důvodech tohoto návratu („podívat se, co se děje“), který nelze hodnotit jako překladatelský omyl (ostatně viz i argumentaci stížnosti proti rozhodnutí o vzetí do vazby č. l.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

92 verte). Ve spojení s výpovědí svědkyně D. a vyhodnocení chování obžalovaného dle kamerových záznamů při obou odchodech (po 16.00 hodině dne 12. 7. 2023) z areálu (zejména při onom druhém, kdy už mu musel být zjevný i rozsah požáru), tak má soud za prokázané, že zapálení objektu způsobil právě obžalovaný B..

130. Následně se soud zabýval časovými okolnostmi vzniku požáru, tedy dobou spáchání skutku. Zde z rozsáhle doplněného dokazování bylo jednoznačně prokázáno, že k založení požáru (jeho iniciaci) muselo dojít v době krátce před prvním odchodem obžalovaného ze squatu po 16. hodině dne 12. 7. 2023 (v cca 16:05 hodin), což vedlo i k precizaci popisu skutku ve vztahu k tomuto údaji.
131. Z hlediska vlastního průběhu skutku (a následně jeho právní kvalifikace) je zásadní, jakým způsobem došlo k založení požáru a jaký byl postoj obžalovaného k tomuto jednání a jeho následku, tedy primárně, zda došlo k zapálení hořlavého materiálu (tedy vědomému jednání s úmyslem způsobit příslušný následek, a to nejen na majetku ale i na zdraví či životě dalších osob), a to ať již jakýmkoli způsobem, tak jak na podkladě důkazů z přípravného řízení presumuje obžaloba, nebo zda došlo k jeho zahoření od svým způsobem náhodně odhozeného nedopalku cigarety, (bez jakýchkoli úvah ve vztahu k následku) tak jak je nově koncipovaná obhajoba obžalovaného.
132. Zde s ohledem na absenci dalších přímých objektivních důkazů má zásadní roli doznání obžalovaného (samozřejmě hodnocené v kontextu dalších důkazů), kdy toto samo ovšem nezbavuje orgány činné v trestním řízení, a tedy ani soud, povinnosti skutkový děj řádně prokázat. Obžalovaný v rámci první procesně použitelné výpovědi dne 2. 8. 2023 nejprve spontánně uvedl, že „vzal kus papírku a podpálil to“, tedy popsal vědomé zapálení za použití papíru. Ono vědomé jednání dokreslil i slovy, že „ani neví, odkud ten nápad přišel“, log. jakýsi „nápad“ (úvaha) za tímto jednáním stál. Nelze přehlédnout, že tyto prvotní údaje, které jsou v zásadním rozporu s nově nabízenou verzí obhajoby, učinil poté, co mu bylo přetlumočeno usnesení o zahájení trestního řízení, které mimo jiné obsahuje text „za použití papírků značky „VÁŽKA“, které zapálil pomocí zapalovače u naskládané vaty, rozdělal oheň...“ (vycházející z jeho doznání v rámci podání vysvětlení), tedy nikoli, že by někde odhazoval „papír(ek)“, proti kterému se v rámci tohoto výsledku nijak nevymezil, když i na konkrétní dotazy ohledně vzniku požáru obsahující text „když jste to zapaloval“ apod. reagoval bez zmínění nikoli aktivního jednání (tedy aktivním vymezením se vůči tomuto popisu). Následně na konkrétní dotazy již uvedl, že vzal kus papíru, tento zapálil zapalovačem (arg. „měl jsem zapalovač“) a jen tak jej odhodil (případně pustil na zem) bez přemýšlení nad konkrétním místem, kdy se o následky nezajímal (myslel, že se nic nestane, nedíval se, neotáčel se apod.). V dalším výsledku (v rámci vazebního zasedání dne 4. 8. 2023 s již zmíněným časovým odstupem) pak uvedl, že „tomu, co je mu kladeno za vinu, rozumí.“ „To, co se stalo, je pravda“. Opět bez vymezení k uváděnému popisu. Až následně v rámci opravného prostředku ze dne 22. 8. 2023 proti rozhodnutí o vazbě se objevuje první zmínka o cigaretovém nedopalku a nedbalostním, nikoli úmyslném jednání. Jeho předchozí údaje mimo jiné právě z vazebního zasedání přitom obsahují i další skutečnosti, které soud vnímá jako pravdivý popis reálného stavu, na rozdíl od následné snahy tyto popřít. Zde konkrétně má soud na mysli popis silnějšího napadení (z hlediska následku) ze strany poškozeného G., který koresponduje s údaji svědkyně D. a s kamerovým záznamem viditelného následku. Následně již prezentuje svoji obhajobu ve verzi odhození nedopalku s více či méně vnímaným místem, kam jej odhazuje.
133. Je evidentní, že obžalovaný sám přiznává založení požáru (minimálně v rovině odhození neuhášeného nedopalku cigarety do hromady hořlavého materiálu), a to v návaznosti na nespokojenost minimálně s předchozím jednáním poškozené B., tedy jistou premeditací, kdy toto v souhrnu svědčí pro úmysl dosáhnout zahoření hořlavého materiálu, které by mělo „nějakým způsobem potrestat“ opět minimálně tuto poškozenou. Skutečnost, že daný stav vnímal, minimálně v dané době rozhořívání ohně, pak lze mimo výše uvedeného dovodit i z jeho návratu

s argumentací „podívat se, co se děje“. V tomto rozsahu tak lze mít za vyloučenou jeho obhajobu (respektive její verzi), že nedopalek odhodil náhodně, aniž by registroval možné nebezpečí.

134. Z hlediska možného, a to obžalovaným buď plánovaného, nebo minimálně akceptovaného následku, tedy faktického úmyslu obžalovaného, jsou mimo skutkových okolností (zde zejména registrovaného pohybu obžalovaného) zásadní otázky související s jeho zdravotním stavem, intelektem a životními zkušenostmi.
135. Za situace, kdy obžalovaný popírá z hlediska subjektivní stránky, tedy zavinění, úmysl, tedy záměr dosáhnout daného následku případně i srozumění s tímto, zde zejména na zdraví (a případně životě) poškozených, a nabízí maximálně možnou variantu nedbalostního jednání, musel soud vycházet při hodnocení úmyslu obžalovaného z vyhodnocení všech dalších důkazů. Za situace, kdy již uzavřel, že obžalovaný si byl vědom minimálně počínajícího požáru, tak musel posoudit, zda jeho rozumové schopnosti obecně a specificky v daném okamžiku byly přiměřeně zachovalé, či mu případně minimálně bránily v rozpoznání míry nebezpečí pro poškozené. Při těchto závěrech vycházel soud ze závěrů znaleckého zkoumání, tak jak je podrobně popsáno v kapitole B/Právní kvalifikace, kdy uzavřel, že obžalovaný byl schopen rozpoznat a vnímat důsledky svého jednání, a to i ve vztahu k možným následkům na zdraví poškozených. Při faktickém stavu poškozených (pod výrazným vlivem alkoholu), kdy deklarovali zájem o spánek, tedy značnou únavu, mu muselo být zřejmé, že jejich schopnost adekvátně reagovat, chránit se, či zachránit se, je výrazně limitovaná. Zapálením hromady hořlavého materiálu mimo vývoje ohně (tepla, žáru) došlo i k vývoji výrazného kouře, kdy škodlivost produktů hoření různých zejména chemických materiálů je obecně známa. Notorieta, tedy obecně známou skutečností, jsou i následky spojené s nadýcháním se kouře, které mohou vést k vážným, nikoli pouze přechodným zdravotním následkům (zde viz i následky intoxikace u poškozené B.). Kombinace stavu poškozených a zapálení hořlavých materiálů v jejich relativní blízkosti, kdy takto je nutno vnímat prostorové uspořádání objektu, kdy toto opět v rozsahu svého opakovaného pohybu po objektu musel znát, tak představovala pro poškozené opět v minimálním rozsahu velmi výrazné zdravotní riziko (které ostatně i nastalo), kdy tohoto si při svém intelektu a zkušenostech (i se zapálením cizího majetku) musel být minimálně vědom a s ohledem na svoji reakci (otázka jeho prvotního odchodu z místa činu bez snahy poškozené varovat apod.) s tímto byl i srozuměn.
136. Je samozřejmě otázkou, proč se následně obžalovaný B. do areálu vracel, kdy jeho ne příliš věrohodná verze o snaze opětovně komunikovat s poškozenou B., je fakticky vyvrácena jeho dalšími údaji, ale tuto bez jeho reálného doznání nelze jednoznačně zodpovědět. Mohlo tak jít jak o snahu zkontrolovat stav, tak mohlo jít o snahu požár uhasit, kdy mohl být překvapen rozsahem požáru, stejně tak ale mohl být důvod jakýkoli jiný. Např. se mohlo jednat o snahu vzít ze squatu nějakou zapomenutou věc, čemuž by mohlo nasvědčovat nahlížení do batohu krátce před opětovným vstupem do areálu. Každopádně skutečností je, že z místa bez přivolání pomoci odešel, přičemž se snažil vyhnout kontaktu s jakoukoliv osobou, která by jej mohla později poznat a případně identifikovat.
137. S ohledem na vše výše uvedené proto soud ve skutkových pochybnostech za užití procesní zásady „in dubio pro reo“ uzavřel, že obžalovaný přesně nezjištěným způsobem (kdy je jedno, zda přiložením zapáleného zapalovače k hořlavému materiálu nebo odhozením žhavého nedopalku cigarety do takového materiálu) inicioval vznik požáru, tedy buď přímo zapálil, nebo v důsledku rozhoření odhozeného nedopalku nechal zahořet (tedy opět zapálil) hořlavý materiál, kdy si minimálně musel být vědom možných důsledků tohoto jednání, tak jak byly popsány výše, tedy mimo škody na majetku minimálně v rozsahu možných závažných zdravotních následků u osob nacházejících se relativně blízko ohniska požáru. A to bez ohledu na to, že jeho primárním zájmem (přímým úmyslem) nemuselo být nutně poškození zdraví poškozených, ale možná pouhá snaha tyto (případně zejména poškozenou B.) potrestat např. tím, že jim (krátkodobě) znemožní spánek, či vůbec možnost dané prostory pro svou potřebu nadále využívat.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

138. Z hlediska motivace jeho jednání nelze přehlédnout právě vlastní údaje obžalovaného, kdy tento zmiňuje, že v reakci na odmítnutí poškozené B. mu poskytnout cigaretu jí řekl, že „toho bude ještě litovat“. Ostatně své jednání jako reakci právě na odmítnutí ze strany poškozené B. zmiňuje jako možný důvod svého jednání i v rámci dalších výslechů. Soud zde proto uzavřel, že tohoto jednání se dopustil v reakci minimálně na předchozí slovní konflikt s poškozenou B., kdy ovšem nelze vyloučit, že podíl na tomto rozhodnutí (takto jednat), mohl mít i předchozí konflikt s poškozeným G., případně vlastní neuzavřený vztah obžalovaného ke své dřívější družce, pro což nepřímě svědčí až úporná snaha obžalovaného tyto možné motivy jednání popřít či minimálně bagatelizovat (a jak vyplývá i ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví klinická psychologie).
139. Z hlediska reálně způsobeného následku soud mohl vycházet z objektivních podkladů, znaleckých posudků a odborných vyjádření, kdy je zjevné že tímto úmyslným zapálením došlo k majetkové škodě popsané ve výroku rozsudku a stejně tak, že jednotliví poškození utrpěli zranění podrobně popsané ve výroku či závěrech znaleckých posudků, kdy jejich charakter bude následně rozveden v rámci právního hodnocení jednání obžalovaného.
140. Zde soud, jak již bylo výše uvedeno, ve skutkových pochybnostech ve prospěch obžalovaného, když nebyly prokázány předpoklady, které v rámci obžaloby dovozovaly úmysl obžalovaného poškozené usmrtit (vědomost uzavřeného prostoru, jediného únikového koridoru apod.), uzavřel, že jeho úmysl (ve formě srozumění) nemusel nutně zahrnovat nejzávažnější následek, tedy smrt někoho z poškozených, byť v konečném důsledku tento nastat mohl (viz závěr znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství).
141. Oproti obžalobě pak soud, mimo změn souvisejících s vlastním prokázaným jednáním obžalovaného (kdy tento popis je odlišný od popisu skutku obžalobou nejen z hlediska pohybu obžalovaného, jeho důvodů, ale mimo jiné i času a způsobu spáchání činu), v rámci popisu skutku jako nadbytečné a fakticky do popisu skutku nepatřící vypustil údaje o poškozených, kteří sice mají procesní práva, ale nejsou poškozenými trestným jednáním obžalovaného, kdy zde má soud na mysli zejména případné zdravotní pojišťovny, kdy jednání obžalovaného k jejich poškození nesměřovalo.

B/ Právní kvalifikace

142. Trestné jednání obžalovaného spočívalo v tom, že (minimálně) v souvislosti s předchozím slovním konfliktem, zapálil nezjištěným způsobem vysoce hořlavý materiál, který se nacházel v přízemí budovy a z místa odešel přesto, že si byl vědom že se v horním patře této budovy nachází minimálně dvě osoby, které předtím navštívil, a které v důsledku svého stavu (značné opilosti a únavě) mají omezené možnosti reakce a stejně tak si zejména musel, i s přihlédnutím k vlastní zkušenosti, být minimálně vědom toho, že jeho jednání může vést ke vzniku požáru, což mimo poškození majetku obecně představuje zdravotní riziko pro osoby v jeho blízkosti a v tomto konkrétním případě pro poškozené s ohledem na jejich stav i riziko minimálně vážné poruchy zdraví (mimo případných přímých následků spojených s poškozením orgánů v důsledku působení tepla, tedy minimálně různých termických popálenin apod., i v důsledku případného nadýchání se kouře, tedy otravy jedovatými zplodinami hoření apod.), nikoli pouze „běžného“ ublížení na zdraví, které je charakteristické krátkodobostí omezení v obvyklém způsobu života, sice při nutnosti lékařského ošetření, ale bez větších následků. S ohledem na své rozumové schopnosti a zkušenosti, si musel být vědom takového možného následku (v této minimální rovině) a s tímto být s ohledem na své faktické jednání v době útoku srozuměn. Ono minimální srozumění pak potvrzuje i jeho následné jednání, když po založení požáru sice místo opustil, ale cca po 3 minutách se na místo vrátil, aby „zkontroloval situaci“, ale následně bez přivolání jakékoliv pomoci po dalších cca 3 minutách z místa opět odešel.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

143. Následkem vzniklým v přímé příčinné souvislosti s popsáním trestným jednáním obžalovaného byla zejména zranění poškozených, podrobně popsána ve výroku rozsudku (případně ve znaleckých posudcích z oboru zdravotnictví), kdy minimálně v případě poškozené B. se jedná o zranění vážná, představující těžkou újmu na zdraví. Poskytnutí rychlé, specializované lékařské pomoci, je důvodem, proč nedošlo k závažnějšímu (v daném případě i fatálnímu) následku. Stejně tak následkem trestného jednání je i škoda na majetku (zapálením objektu) vzniklá v přímé příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného.
144. Těžkou újmu na zdraví se dle § 122 odstavec 2 trestního zákoníku přitom rozumí vážná porucha zdraví představující dle písmene f) citovaného zákonného ustanovení zohyzdění a dle písmene i) citovaného zákonného ustanovení delší dobu trvající poruchu zdraví. O naplnění těchto podmínek za situace kdy poškozená B. utrpěla popáleniny 2.-3. stupně na obou horních a dolních končetinách, popáleniny 2. stupně na zádech a nepatrně na obličeji, kdy celkový rozsah popálenin byl 42 % povrchu těla, a dále utrpěla inhalační trauma se selháním dýchání a nutností umělé plicní ventilace po dobu 12 dní, a tím byla výrazně omezena v obvyklém způsobu života po dobu 5 týdnů, kdy zranění u ní zanechá plošné viditelné jizvy na horních i dolních končetinách, kde byly popáleniny 3. stupně, nejsou nejmenší pochybnosti.
145. Obžalovaný svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně lidského zdraví, který je objektem zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 trestního zákoníku. Život a zdraví člověka je jednoznačně prvořadou hodnotou, na jejíž ochraně má každá civilizovaná lidská společnost zvláštní zájem, což je ostatně vyjádřeno i v systematické trestního zákoníku, kdy i s ohledem na rozsah trestněprávní ochrany, resp. možné sankce, je zřejmé, že se jedná i prioritně chráněný zájem. Stejně tak porušil i zájem společnosti na ochraně cizího majetku, který je objektem přečinu poškození cizí věci dle § 228 trestního zákoníku.
146. Vedle naplnění znaků objektu a objektivní stránky (jednání, následek, příčinná souvislost) se soud zabýval také dalšími obligatorními formálními znaky zločinu vraždy podle § 140 trestního zákoníku a přečinu poškození cizí věci dle § 228 trestního zákoníku, a to zejména znakem subjektu, jímž se rozumí věk (§ 25 trestního zákoníku) a přičetnost pachatele (§ 26 trestního zákoníku) a subjektivní stránky.
147. Z provedeného dokazování bylo prokázáno, že obžalovaný byl v době spáchání trestného činu zletilý, čímž naplnil podmínku věku podle § 25 trestního zákoníku. Ustanovení § 26 trestního zákoníku potom vyžaduje, aby pachatel v době spáchání trestného činu byl schopen rozpoznat jeho nebezpečnost pro společnost a svoje jednání ovládat.
148. K posouzení otázky přičetnosti (duševního stavu a osobnostní struktury) obžalovaného byl v přípravném řízení zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru zdravotnictví, odvětví zdravotnická odvětví různá, specializace klinická psychologie (č. l. 298-355), kdy soudní znalci byli vyslechnuti i v hlavním líčení dne 28. 3. 2024.
149. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku, resp. z jeho psychiatrické části zpracované MUDr. Pavlem Mošťákem, bylo prokázáno, že obžalovaný trpí smíšenou poruchou osobnosti s dominancí emočně nestabilních rysů (ve smyslu impulzivitu) a nasedající degradací osobnosti, dále trpí závislostí na alkoholu. Těmito duševními poruchami obžalovaný trpěl i v době spáchání trestného činu, v inkriminovanou dobu se navíc nacházel pod vlivem alkoholu ve smyslu středně těžké opilosti (u osoby se zvýšenou tolerancí alkoholu), nejednalo se ale o opilost komplikovanou nebo patickou. V důsledku středně těžké opilosti a impulzivních rysů osobnosti byly v době trestného činu jeho rozpoznávací i ovládací schopnosti nepodstatně sníženy. Pobyt obžalovaného na svobodě je z psychiatrického hlediska nebezpečný, především pro riziko deliberace osobnostní patologie alkoholem, nicméně poruchy osobnosti nejsou medicínsky ovlivnitelné, současně snižují pravděpodobnost efektu protialkoholní léčby, znalec proto nenavrhl uložení žádné formy Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

ochranného léčení (a to ani protialkoholního). Obžalovaný je v současné době plně schopen chápat smysl trestního řízení (je schopen účasti v trestním řízení).

150. Tyto závěry znalec potvrdil i v hlavním líčení, kdy opětovně vyloučil patickou opilost u obžalovaného s tím, že této neodpovídá schopnost obžalovaného pamatovat si (byť případně částečně) průběh skutku, jak vyplývá z jeho výpovědi. Právě způsob popisu (zapamatování a reprodukce) děje, svědčí pro nižší než těžkou opilost, kdy u této je vysoce pravděpodobné, že by měl okénko a minimálně zčásti by si nepamatoval, co se dělo. Tato opilost mohla mít nepodstatný vliv na zapamatování si konkrétních okolností dané události, ale jeho (znalci známé) výpovědi nesvědčí pro výpadek paměti. S ohledem na jeho poruchu osobnosti však lze očekávat, že v jeho údajích mohou být smyšlené údaje, zvláště pokud by vnímal (předpokládal), že jsou v jeho prospěch. Obžalovaný se dle něj k události staví formálně kriticky (bez hlubšího emotivního doprovodu). Ve vztahu k účelnosti ochranného léčení protialkoholního pak zmínil, že obžalovaný v rámci vazby vyhledal pomoc organizace Podané ruce. K nebezpečnosti pobytu obžalovaného na svobodě pak na dotaz vysvětlil, že toto souvisí s emoční nestabilitou jeho osobnosti, nezdrženlivostí a impulzivitou, kdy obžalovaný v rámci svých vzorců chování, hodnotových měřítek, nepřemýšlí nad důsledky svého jednání, prostě se neobtěžuje své impulzy kontrolovat. Rozsah požívání alkoholu (obžalovaným zmiňovaných až 25 denně) pak samozřejmě toto riziko zvyšuje.
151. Ve vztahu k posouzení osobnosti, intelektu obžalovaného a možným motivům jeho jednání, a tedy obecně i k subjektivní stránce trestného činu, bylo z psychologické části tohoto znaleckého posudku zpracovaného Mgr. Márií Laurovou prokázáno, že intelektové schopnosti obžalovaného se nacházejí v pásmu podprůměru (celkové IQ=74), stejně tak jako jeho paměťové schopnosti. Jeho osobnost je simplexní, abnormně strukturovaná s rysy emočně nestabilními, impulzivními a nezdrženlivými, ethyldepravovaná (úpadek osobnosti v důsledku užívání alkoholu), vulnerabilní ve zvládání zátěže. Agresivita se nejvíce jeví jako dominantní rys osobnosti obžalovaného, k agresivním řešením u něj může docházet spíše v zátěžových (emočně vypjatých) situacích, zvláště v kombinaci s intoxikací návykovými látkami. U obžalovaného nebyly zjištěny známky afektivní poruchy, psychotické kvality stavu, ani ukazatele procesuálního onemocnění. Obecná věrohodnost obžalovaného je snižena, ale jeho výpověď k vyšetřované věci před znalkyní vyznívá věrohodně (jeví se dostatečně prožitkově ukotvená) a specifickou věrohodnost tak lze považovat za vyhovující.
152. K možné motivaci znalkyně uvedla, že (pokud bude obžalovanému skutek prokázán) v motivačním předpolí vyšetřovaného činu sehrála roli osobnost obžalovaného (s emočně nestabilními – impulzivními a nezdrženlivými rysy, ethyldepravovaná), jako i napjatý vztah s expartnerkou (plně nezpracované emoce po rozchodu). V náběhové fázi trestného činu obžalovaný opakovaně vyhledával společnost expartnerky a jejího nového partnera, přičemž tato setkání, za nadměrného požívání alkoholu, opakovaně končily hádkami, čímž došlo u obžalovaného k navození postoje pohotovosti k agresii. V iniciální fázi se jako nejpravděpodobnější spouštěcí moment jeví konflikt s expartnerkou, která mu odmítla dát cigarety a následně ho vyhodila ze squatu. V realizační fázi trestného činu sehrály klíčovou roli zřejmě aktuální negativní emoce vůči poškozené (hněv, závist), navíc ve stavu intoxikace alkoholem u obžalovaného, který facilitoval manifestaci agresivního jednání. Obžalovaný má vzhledem ke své osobnostní struktuře (simplexní, abnormně strukturovaná, s rysy emočně nestabilními – impulzivními, ethyldepravovaná) v zátěžových situacích a pod vlivem návykových látek sklon k impulzivnímu, zkratkovitému jednání (které v krajních případech může překračovat zákon).
153. K možnostem resocializace obžalovaného pak znalkyně uvedla, že obžalovaný se jeví jako terapeuticky a převýchovně ovlivnitelný, nebyly u něj zjištěny tak hluboce fixovány kriminogenní faktory, že by nebylo možné předpokládat úspěšnější resocializaci. Prognóza resocializace se tak jeví spíše pozitivní, tedy pravděpodobná, když celková resocializační bilance u osobnosti obžalovaného odhaluje převahu relevantních protektivních faktorů nad závažnými rizikovými
- Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

faktory pro potenciální kriminální recidivu (přiměřený stav poznávacích funkcí, nepřítomnost poruchy osobnosti s protispolečenskými motivacemi chování /disociální rysy/ a agresivity jako dominantní osobnostní dispozice a nepřítomnost typického kriminálního vývoje od dětství). Vzhledem ke skutečnosti, že skutek byl spáchán pod vlivem alkoholu, je možné předpokládat, že abstinence by mohla zásadně snížit pravděpodobnost neadaptivního chování v budoucnu, které se na základě údajů ze spisu vyskytovalo ve vysokém podílu právě pod vlivem alkoholu. Obžalovaný v současnosti navíc deklaruje ochotu k léčbě. Zde pak doplnila, že s ohledem na absenci typicky kriminálního kontinua v dosavadním chování obžalovaného je při ukládání trestu v rámci jeho délky potřebné zohlednit i negativní vliv účinku trestu ve smyslu prizonizace a nežádoucí integrace do kriminálního prostředí ve výkonu trestu.

154. Tato soudní znalkyně byla rovněž vyslechnuta v hlavním líčení dne 28. března 2024, kde potvrdila závěry uvedené v předmětném znaleckém posudku a zároveň podrobně popsala psychický stav obžalovaného v době trestného jednání. K otázce jí popsané specifické věrohodnosti údajů obžalovaného pak upřesnila, že toto se vztahuje pouze k tomu, co mohla sama vnímat a hodnotit, tedy k jeho údajům v rámci psychologického vyšetření (co uvedl před ní), byť si je vědoma, že v jí dostupných podkladech se jeho údaje částečně liší. V rámci jí prezentované verze skutku obžalovaný řekl, že tu cigaretu odhodil, ale v té chvíli si neuvědomoval, co může nastat, resp. nebyl tam záměr zapálit to, nicméně se přiznal, že tam v dané chvíli byly přítomné negativní emoce vůči expartnerce (poškozené B.). Zde u obžalovaného potvrdila i existenci nezpracovaných emocí vůči poškozené, přesto, že vztah měl ukončit on a nevyhledával ji, když toto vyplývá z jeho komunikace (jak hovoří) o ní či jejich vztahu. Na dotaz, zda jeho osobnosti, vzorcům chování, v případě negativních emocí vůči expartnerce, odpovídá spíše reakce přímou agresí (fyzickým napadením) či spíše ona pomsta při odchodu (zapálení objektu ve snaze tímto uškodit) uvedla, že možné je oboje (respektive ani jedno nelze vyloučit). K otázce možné motivace pak doplnila, že její závěr v podstatě představuje jakýsi popis psychologicky smysluplného motivu, nikoli posouzení, zda obžalovaný se skutku dopustil, kdy primárně vychází z vlastního psychologického vyšetření obžalovaného.
155. Výše citovaný znalecký posudek považuje soud za úplný a řádný důkaz, na jejichž základě je možno spolehlivě uzavřít otázku přičetnosti obžalovaného. Tímto důkazem bylo jednoznačně prokázáno, že ovládací i rozpoznávací schopnosti obžalovaného v době spáchání trestného činu byly přes ovlivnění alkoholem zachovány, byly pouze nepodstatně sniženy. Soud proto konstatoval, že nenastaly podmínky pro posouzení obžalovaného jako např. nepřičetného pachatele ve smyslu ustanovení § 26 odstavec 1 trestního zákoníku či § 360 trestního zákoníku, nebo pachatele se zmenšenou přičetností ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku (chybí podstatné snížení ovládacích či rozpoznávacích schopností). Na základě této části dokazování dospěl soud k závěru, že obžalovaný byl v době spáchání trestného činu se zřetelem ke svému věku i duševnímu stavu trestně odpovědným, neboť naplnil podmínky věku i přičetnosti, jež jsou znaky subjektu (pachatele) trestného činu.
156. Obžalovaný byl schopen rozpoznat škodlivost svého jednání. S ohledem na jeho intelektové schopnosti, když nejsou žádné poznatky o jejich zásadním narušení, muselo být obžalovanému nepochybně známo, že se dopouští jednání škodlivého, když jeho rozumové schopnosti jsou sice v pásmu podprůměru ale nejsou defektní a jedná se o skutečnosti obecně známé. Obžalovaný totiž způsobil požár s reálně očekávatelnými důsledky pro zdraví lidí nacházejících se v jeho blízkosti. Přitom zjevně věděl, že nelze takto (jakýmkoli agresivním způsobem, tedy i ničením věcí apod.) nepřiměřeně reagovat na předchozí (i případně jakkoli nevhodné) jednání druhé osoby. Riziko vzniku (i teoreticky náhodného) požáru a obecně jeho možných následků mu přitom muselo být specificky známo i s ohledem na jeho kriminální minulost.

157. Dalším formálním znakem trestného činu je pak jeho subjektivní stránka, která zahrnuje znaky týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem této subjektivní stránky je zavinění. Naplnění znaku zavinění je nezbytné z hlediska trestní odpovědnosti, která je v trestním právu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tedy za zaviněné jednání. Zavinění je pak z pohledu právní teorie považováno za vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k jeho objektivní stránce, tedy jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi, a k objektu. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektuální, tedy vědění pachatele, vnímání pachatele, a dále složku volní, která zahrnuje chtění nebo srozumění, tedy rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem. Zločin těžkého ublížení na zdraví i přečin poškození cizí věci, jimiž byl obžalovaný uznán vinným, jsou pak konstruovány jako trestné činy úmyslné (§ 13 odstavec 2 trestního zákoníku). To znamená, že z hlediska znaků subjektivní stránky musí být splněny podmínky buď přímého úmyslu, jak vyžaduje § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, nebo podmínky úmyslu nepřímého, jak vyžaduje § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku.
158. Závěry znaleckého zkoumání ohledně duševního stavu obžalovaného (včetně jeho částečného doznání) dle názoru soudu vyloučily úvahy o užití kvalifikace zavinění ve smyslu ustanovení § 16 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku jako nevědomé nedbalosti. Pro další specifikaci zavinění, ať už jako vědomé nedbalosti podle § 16 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku nebo přímého nebo nepřímého úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 písmeno a), b) trestního zákoníku má pak význam charakter složky volní, tedy jak je výše rozvedeno, chtění nebo srozumění pachatele. V případě vědomé nedbalosti si je pachatel vědom, že může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhá, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí. V tomto konkrétním případě obžalovaný primárně vědomě zapálil hromadu hořlavého materiálu (fakticky založil požár), tedy způsobil porušení chráněného zájmu a nelze hovořit o možnosti, že by mohl ať již z jakýchkoliv důvodů spoléhat na to, že tato skutečnost nenastane. Pro závěr o přímém či nepřímém úmyslu usmrtit je nutno komplexně posoudit jednání pachatele, jeho motivaci, pohnutku a následek jednání.
159. U přímého úmyslu podle § 15 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku musí pachatel vědět, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení a takto vědomě jedná. U nepřímého úmyslu podle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku musí pachatel vědět, že svým jednáním může způsobit porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem a pro případ, že jej způsobí, je s tím srozuměn. Srozumění pachatele u nepřímého úmyslu vyjadřuje aktivní volní vztah pachatele ke způsobení následku relevantního pro trestní právo. Při zachování intelektuální složky (vědomí protiprávnosti jednání) má pro specifikaci zavinění jako přímého nebo nepřímého úmyslu pak význam charakter složky volní, tedy, jak je výše rozvedeno, chtění nebo srozumění pachatele. Závěr o tom, že čin byl spáchán úmyslně lze v případech, kdy chybí doznání pachatele, nebo je jen částečné, činit nepřímo z okolností činu objektivní povahy, kterými jsou např. způsob jednání pachatele, povaha použitého nástroje apod. Tyto okolnosti soud hodnotil všechny v jejich vzájemných souvislostech, když nelze přikládat zásadní význam jen některé z nich.
160. Při hodnocení zavinění opírá soud svoje závěry zejména o provedené důkazy, které se týkají objektivní stránky, tj. konkrétního trestného činu, především jednání obžalovaného (charakter a místo útoku apod.), z nichž dovedl zejména závěr o aktivním jednání obžalovaného, jakož i další skutková zjištění, mimo svědeckých výpovědí zde (z hlediska faktického a možného následku) vycházel zejména ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, který se týká zranění poškozených. Těmto závěrům se soud podrobně věnoval již v části skutkových zjištění.
161. Jednoznačně takto lze dovést minimálně srozumění (i ve formě smíření s následkem) dle § 15 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku, neboť bylo prokázáno, že obžalovaný nepochybně musel vnímat, a to i přes teoreticky jistým způsobem afektivní stav a přes množství požitého alkoholu, možný charakter dopadu svého jednání na zdraví poškozených (musel vědět, že svým
- Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

jednáním může poškozeným způsobit minimálně vážné ohrožení zdraví) a s tímto musel být minimálně srozuměn.

162. Vedle zavinění, jakožto obligatorního znaku subjektivní stránky trestného činu, se soud zabýval i motivem, který je znakem fakultativním. Motiv, v psychologickém pojetí označovaný jako pohnutka, je v rovině trestněprávní chápán jako určitý podnět, který vedl pachatele ke spáchání trestného činu.
163. Motiv chování obžalovaného, při výše uvedených skutkových závěrech, pak vysvětluje znalecký posudek z oboru zdravotnictví, specializace klinická psychologie, tak jak bylo popsáno výše. V tomto konkrétním případě měla být primárním motivem afektivní reakce na konkrétní stresovou situaci navazující na předchozí konflikty, jak byla opět popsána již ve skutkových závěrech.
164. Na základě shora provedeného dokazování tedy soud jednoznačně konstatoval, že obžalovaný se dopustil trestného jednání tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno, a uznal jej vinným ze spáchání zločinu těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku (nikoli zločinu vraždy dle § 140 trestního zákoníku) a přečinu poškození cizí věci podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku, neboť dospěl k závěru, že obžalovaný naplnil veškeré formální znaky těchto trestných činů. Soud při této užité právní kvalifikaci, přes motiv jednání obžalovaného, kterým i v minimální rovině musela být reakce na předchozí jednání poškozených, případně zejména poškozené B., tedy formálně jakási pomsta, nepoužil právní kvalifikaci dle § 145 odstavec 1, odstavec 2 písmeno h) trestního zákoníku, kdy zákonným znakem této kvalifikované skutkové podstaty je spáchání ze zavrženíhodné pohnutky. Jednání obžalovaného z hlediska motivu, byť se formálně jednalo o pomstu, a tedy zavrženíhodné jednání, nedosahovalo intenzity oné zvláštní bezcitnosti apod., když se jednalo o jistým způsobem afektivní reakci. Ostatně ze stejného důvodu soud nehodnotil ve smyslu § 42 písm. b) trestního zákoníku jako přitěžující skutečnost, že toto jednání spáchal z pomsty, i když formálně byl tento znak naplněn.
165. Zásadní změna oproti obžalobě (zde z hlediska právní kvalifikace) pak vychází z dokazováním prokázaných skutečností. Soudu je zřejmé z čeho vycházel státní zástupce (resp. policejní orgán) při popisu skutku a na tento navazující právní kvalifikace, tedy z faktického doznání obžalovaného v rámci prvotního podání vysvětlení k úmyslnému zapálení objektu v kombinaci s úvahami o znalosti možných únikových cest poškozených (fakticky jejich neexistenci). Tento procesní úkon je však pro soud procesně nepoužitelný a soud z něj při ustálení skutkového děje (a navazující právní kvalifikace) vycházet nemohl a své skutkové závěry a zde i navazující právní závěry vybudoval na jiných skutečnostech.
166. Jednání obžalovaného je ve smyslu § 12 odst. 2 trestního zákoníku společensky škodlivé, přičemž v daném případě nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.
167. Nad rámec výše uvedeného i s ohledem na závěrečný návrh obhajoby soud zmiňuje, že jednání obžalovaného nelze podřadit pod ohrožovací delikt Obecného ohrožení (a to ani z nedbalosti) (§§ 272-273 trestního zákoníku), když zákonným znakem je mimo případné výše škody velkého rozsahu zejména ohrožení lidí, kdy tento pojem je judikaturou vykládán jako minimálně sedm osob, což v daném případě nehrozilo. Stejně tak nebylo možné následné jednání (po druhém návratu na místo činu) samostatně posuzovat jako přečin neposkytnutí pomoci (§ 150 trestního zákoníku), když toto by přicházelo do úvahy pouze za předpokladu, že by prvotní jednání (zdrojový delikt) bylo neúmyslné.

C/ Trest

168. Při úvaze o druhu a výši trestu hodnotil soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku kromě povahy a závažnosti spáchaného trestného činu i osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, dále přihlédl k chování pachatele po činu, a současně vzal v úvahu i účel trestu, jímž je i ochrana společnosti před pachateli Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

trestných činů, snaha zabránit obžalovanému v dalším páchání trestné činnosti a vychovat jej k tomu, aby vedl řádný život a tím působit výchovně i na ostatní členy společnosti, tedy generální i individuální prevence.

169. Povaha a závažnost trestného činu jsou pak určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem. Z pohledu jednotlivých kritérií závažnosti trestného činu považuje soud jednání obžalovaného za velmi závažné, a to zejména ve vztahu ke zločinu těžkého ublížení na zdraví zejména fakticky způsobeným následkem.
170. V případě obžalovaného K.A.B. vzal soud do úvahy skutečnost, že tento je cizí státní příslušník, je svobodný, bezdětný, má základní vzdělání (dle vlastních slov je ale vyučen svářečem), v současné době nezaměstnaný, bezdomovec. Z opisu rejstříku trestů fyzických osob (č. l. 552-553, 591) bylo prokázáno, že v České republice dosud nebyl soudně trestán, v Polsku byl trestán v roce 2009 pro podvod a v roce 2020 za poškození cizí věci – zapálení dvou kubíků dřeva (viz i zpráva č. l. 548). Ze zprávy Rejstříku trestů, opisu z evidence přestupků (č. l. 551), bylo prokázáno, že obžalovaný nebyl projednáván v přestupkové komisi (nejsou žádné záznamy o přestupku).
171. Soud proto hodnotil primárně jako přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. a), n) trestního zákoníku tu skutečnost, že trestný čin spáchal minimálně s rozmyslem a svým jednáním spáchal více trestných činů. Jako další přítěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. m) trestního zákoníku hodnotil tu skutečnost, že nejzávažnější trestné jednání směřovalo vůči více osobám (mimo poškozené B., u které nastal i kvalifikovaný následek i vůči poškozenému G., kde tento nenastal jen shodou okolností), kdy právě absence kvalifikovaného následku v případě poškozeného G. našla vyjádření v použité (mírnější) právní kvalifikaci. Jiné přítěžující či polehčující okolnosti shledány soudem nebyly. Soud nemohl jako okolnost polehčující dle § 41 písm. l), o), p) trestního zákoníku vnímat doznání obžalovaného, když tento zásadně popíral jakékoli vědomé jednání (a to i s přihlédnutím ke změnám jeho výpovědi i v relativně zásadních bodech) a stejně tak ani jeho upřímnou lítost, kdy obžalovaným verbálně deklarovaná lítost byla projevena až po jeho zadržení v souvislosti s trestním stíháním (viz i popis jeho jednání formálně po činu), a nelze ji tak vnímat ani jako upřímnou a ani účinnou. Ani v případě jeho předchozího života pak soud nemohl shledat vedení řádného života (dosavadní bezúhonnost), kdy byl, sice v Polsku, ale za obdobné jednání, již dříve odsouzen. Na druhou stranu tuto skutečnost, předchozí odsouzení polskými orgány, soud nehodnotil ani jako specifickou okolnost přítěžující.
172. Se zřetelem ke všem rozhodným okolnostem případu i osobě obžalovaného a možnostem jeho resocializace, tedy možnosti výchovného působení na něj (viz závěry znaleckého posudku), mu pak uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 7,5 roku, tedy lehce nad polovinou zákonné trestní sazby podle § 145 odstavec 1 trestního zákoníku, tedy pro nejprísněji trestný čin, když podle citovaného zákonného ustanovení bylo možno uložit trest odnětí svobody v rozmezí tří až deseti let. Jednání obžalovaného přitom vykazuje známky vysoké společenské škodlivosti a lze je hodnotit výrazně v horní polovině stupně typového, kdy je evidentní, že je tak nutný přímý výkon trestu. Z hlediska výměry soud uložil tento (s ohledem na výše uvedené relativně mírný) trest, když přihlédl jak k osobním poměrům obžalovaného, vůči kterému jinak nejsou žádné zásadní negativní poznatky, je osobou v České republice prvotrestanou, tak k jeho současnému postoji k trestné činnosti, tak zejména k vlastnímu jednání, trestné činnosti, jejímu charakteru, kde reflektoval možný a zejména faktický následek.
173. S ohledem na skutečnost, že se ze zákona jedná o trest nepodmíněný, rozhodování soudu bylo omezeno pouze na stanovení typu věznice, do které má být obžalovaný zařazen. Vzhledem k tomu, že jsou splněny zákonné podmínky pro zařazení do věznice s ostrahou podle § 56 odstavec 2

písmeno a) trestního zákoníku, tak soud obžalovaného pro výkon tohoto trestu odnětí svobody zařadil do věznice tohoto typu.

174. Dále pak soud rozhodl o uložení trestu vyhoštění, a to za účelem zajištění ochrany společnosti a zabránění pachateli trestné činnosti, aby tuto nadále na území České republiky páchal. S ohledem na závažnost spáchaného trestného činu (a faktickou opakovanost obdobného jednání minimálně vůči majetku jiných) přistoupil soud k uložení trestu vyhoštění ve výměře 10 let, kdy tato výměra v kombinaci s výměrou nepodmíněného trestu odnětí svobody by měla být dostatečnou pro ochranu společnosti (občanů České republiky a jejich majetku) a veřejného pořádku. Přestože obžalovaný je občanem EU, který ale v České republice nepobývá nepřetržitě 10 let (viz i jeho údaje ve vazebním zasedání), což obecně za splnění dalších podmínek vylučuje uložení trestu odnětí svobody, soud vzhledem ke skutečnosti, že jeho jednání vykazuje znaky velmi vážného ohrožení veřejného pořádku v České republice (zde i života obyvatel), daný trest uložil.
175. Tyto tresty, tak jak byly uloženy, dle názoru soudu splňují podmínky účelu trestu, tedy jak generální, tak zejména individuální prevence, kdy je nutno je považovat za tresty přiměřené a zohledňující všechny okolnosti jednání a osoby tohoto obžalovaného, kdy i vzhledem k současnému chování obžalovaného a jeho dosavadní záchovalosti lze očekávat naplnění účelu trestu i při působení tímto nižším trestem a celkovou výměru trestu odnětí svobody lze považovat za dostatečnou. Zde soud zejména akceptoval závěry znaleckého posudku z odvětví klinické psychologie, ze kterého bylo prokázáno, že perspektiva resocializace u této prvotrestané osoby je reálná (arg.: „spíše pozitivní“).
176. Vedle rozhodování o vině a o trestu zvažoval soud i uložení ochranného opatření, a to ochranného léčení protialkoholního, když trestného jednání se obžalovaný dopustil v souvislosti s užíváním alkoholu. Znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, však uvedl, že obžalovaný sice trpí závislostí na alkoholu (ve středně těžké opilosti spáchal i trestné jednání), jeho pobyt na svobodě je z psychiatrického hlediska nebezpečný, především pro riziko deliberace osobnostní patologie alkoholem, nicméně poruchy osobnosti (kterými trpí) nejsou medicínsky ovlivnitelné a současně snižují pravděpodobnost efektu protialkoholní léčby. Z tohoto důvodu proto znalec nenavrl uložení žádné formy ochranného léčení (a to ani protialkoholního). Za této situace proto soud vycházel ze závěrů tohoto znaleckého posudku a žádné ochranné léčení, pro jeho faktickou neefektivitu, i pro případ jeho výkonu v ambulantní formě v rámci trestu odnětí svobody, neuložil, když ovšem dlouhodobá vynucená abstinence (po dobu výkonu trestu odnětí svobody) s případnou psychologickou pomocí příslušných programů ve výkonu trestu (zde viz i obžalovaným projevový zájem o spolupráci s organizací Podané ruce o.p.s.) by mohla do budoucna sehrát pozitivní roli ve vztahu obžalovaného k alkoholu, pokud ovšem tento samozřejmě sám změni svůj náhled na jeho vliv na svoji osobu. Vzhledem k uloženému trestu vyhoštění by navíc výkon tohoto ochranného opatření byl po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody v České republice fakticky nevykonatelný.

D/Náhrada škody

177. V rámci adhezního řízení, které je součástí řízení trestního, rozhoduje soud o nárocích na náhradu škody těch poškozených, kteří se řádně a včas připojili k trestnímu řízení a výši svého nároku prokázali.
178. V případě tohoto trestného jednání se s nárokem na náhradu majetkové škody prvotně připojili poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Statutární město Brno, Fakultní nemocnice Brno-Bohunice a Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky.
179. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, jejímž pojištěncem v době napadení byl poškozený G. (č. l. 236), a na kterou přešlo zákonnou cessí oprávnění v souvislosti s úhradou nákladů léčebné péče o poškozeného, kdy podle § 55 odstavec 1 zákona č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění, má příslušná zdravotní pojišťovna vůči třetí osobě právo na náhradu těch

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

nákladů na hrazené služby, které vynaložila v důsledku zaviněného protiprávního jednání této třetí osoby vůči pojišťenci, se připojila s částkou 496.453 Kč včetně zákonného úroku z prodlení (č. l. 517-543 včetně příloh). Dle vyčíslení se jedná o náklady spojené s léčením poškozeného M. G. bezprostředně po události a v souvislosti s opakovanou hospitalizací. Ve vyúčtování zdravotní péče jsou tak popsány jak výkony a léčiva v souvislosti s hospitalizací ve dnech 12. – 14. 7. 2023, tak v souvislosti s následnou hospitalizací ode dne 18. 7. 2023, která ovšem dle závěrů znalce není v přímé příčinné souvislosti s trestním jednáním obžalovaného (nesouvisí s popáleninami). Pokud soud tedy omezí náklady na výkony do 14. 7. 2023 včetně (fakticky výkony FN Brno-Bohunice), tak v souvislosti s trestním jednáním obžalovaného bylo ze strany VZP uhrazeno celkem „pouze“ 37.690,90 Kč. Tuto částku včetně příslušného úroku proto soud této poškozené přiznal, když se zbytkem uplatněného nároku ji odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

180. Fakultní nemocnice Brno-Bohunice se připojila k trestnímu řízení jako poškozená s částkou 1.158.744,40 (č. l. 475), kdy se mělo jednat o náklady spojené s léčbou poškozené K.B. v souvislosti s jejím zraněním způsobeným požárem. Tyto náklady ale prvotně řádně nedoložila, když předložila pouze fakturu vůči poškozené B. jako samoplátkyni (č. l. 481-482), kde sice byly vyčísleny určité úkony, tyto byly ale nespecifické (pouhý údaj zdravotnický výkon) a proto nepřezkoumatelné. Následně na výzvu soudu dle § 43 odstavec 3 trestního řádu své připojení doplnila (č. l. 633-638) tak, že toto již splňuje všechny náležitosti, tedy obsahuje konkrétní vyčíslení úkonů (hospitalizační účet samoplátce) s podpisem oprávněné osoby, ředitele nemocnice.
181. Podle § 2960 Občanského zákoníku („Náklady spojené s péčí o zdraví“), škůdce hradí též účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví poškozeného, s péčí o jeho osobu nebo jeho domácnost tomu, kdo je vynaložil; požádá-li o to, složí mu škůdce na tyto náklady přiměřenou zálohu. I v případě této poškozené je tak možno hovořit o aktivní legitimaci k uplatnění tohoto nároku (zde přímo vyplývající z úpravy v novém občanském zákoníku) jako subjektu, který vynaložil náklady na léčbu, vedle primárně poškozené B.. Ostatně obdobné stanovisko, tedy pokud zdravotnickému zařízení nebyly uhrazeny náklady vynaložené na léčení pacienta, kterému jiný odpovídá za škodu způsobenou na zdraví, pak v rozsahu, v jakém je dána odpovědnost škůdce, má zdravotnické zařízení právo přímo proti škůdci na náhradu nákladů spojených s léčením, zastávala již judikatura k dřívější právní úpravě (viz například rozhodnutí Nejvyššího soudu spisové značky 25 Cdo 314/2010 k § 449 zákona číslo 40/1964 Sb.).
182. Vzhledem k výše uvedenému proto soud tento uplatněný nárok přiznal, tedy obžalovanému uložil povinnost k náhradě této majetkové škody v plném rozsahu.
183. Statutární město Brno se v této trestní věci připojilo k trestnímu řízení jako poškozený, a to s částkou 308.070,30 Kč, kdy se mělo jednat o škodu na budovách ve vlastnictví Statutárního města Brna (Rumiště 5, budovy 9 a 10), která byla způsobena předmětným požárem (viz č. l. 484), kdy byla požárem narušena statika obou budov s nutností jejich demolice. V rámci vyčíslení přitom odkázalo na pořizovací cenu objektů dle znaleckého posudku z roku 2019. V průběhu soudního řízení byla po objektivizaci výše škody zpracovaným odborným vyjádřením prokázána i faktická výše škody (ztráta hodnoty předmětných nemovitostí), a v tomto rozsahu soud nárok přiznal, tedy obžalovanému uložil povinnost k náhradě této majetkové škody v rozsahu stanoveném znaleckým posudkem a se zbytkem tohoto nároku tohoto poškozeného odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.
184. Mimo těchto poškozených se dále k trestnímu řízení jako poškozená prvotně připojila i Vojenská zdravotní pojišťovna České republiky s částkou 13.256 Kč (č. l. 500), kdy se jednalo o náklady spojené s léčením svědka D.S., který byl v souvislosti s požárem ošetřován ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně. Tyto náklady sice řádně doložila (viz č. l. 502-503), ale vzhledem ke skutečnosti, že svědek D.S. není poškozeným v této trestní věci, byla jako poškozený dle § 206 odstavec 3 trestního řádu usnesením nepřipuštěna a soud o tomto nároku v rámci rozsudku již nerozhodoval.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová

185. Poškození B. (č. l. 453) a G. (č. l. 467) se k trestnímu řízení nepřipojili a výslovně se vzdali všech svých procesních práv. Stejně postupoval i svědek S. (č. l. 472), který utrpěl poranění v souvislosti se snahou pomoci poškozeným. Ani o jejich případných nárocích proto soud nerozhodoval, v případě svědka S. proto ani výrokem dle § 206 odstavec 3 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možné podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§ 2 odst. 1 zákona číslo 59/2017 Sb.).

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo, vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nesplňuje náležitosti obsahu odvolání.

Brno 28. května 2024

Mgr. Aleš Novotný v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Střechová